40 സൂറത്തുല്‍ ' ഗ്വാഫിര്‍ ' سورة غافر

സൂറത്തു 'ഗ്വാഫിര്‍'എന്നും ഇതിനു പേരുണ്ട്.
മക്കായില്‍ അവതരിച്ചത് വചനങ്ങള്‍ 85 വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 9

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തില്‍.

حمٓ ﴿١﴾

1 'ഹാമീം.'

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡعَلِيمِ ﴿٢﴾

2 (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് പ്രതാപശാലിയായ, സര്‍വ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നത്രെ;-

غَافِرِ ٱلذَّنۢبِ وَقَابِلِ ٱلتَّوۡبِ شَدِيدِ ٱلۡعِقَابِ ذِي ٱلطَّوۡلِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ إِلَيۡهِ ٱلۡمَصِيرُ ﴿٣﴾

3 പാപം പൊറുക്കുന്നവനും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനുമായുള്ളവന്‍: കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവന്‍; യോഗ്യതയുള്ളവന്‍. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. അവങ്കലേക്കാണ് (എല്ലാവരുടെയും) തിരിച്ചുചെല്ലല്‍.

---

1 حـم ഹാമീം'. 2 تـنـزيلُ الْكتابِ ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത്. من الله അല്ലാഹുവിങ്കല്‍നിന്നാണ്. العزيز പ്രതാപശാലിയായ. العليم സര്‍വ്വജ്ഞനായ. 3 غَافِرِ الذنبِ പാപം പൊറുക്കുന്നവന്‍. وقابِلِ التوبِ പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കുന്നവനും. شديد العقابِ ശിക്ഷാനടപടി കഠിനമായവന്‍. ذي الطول യോഗ്യത (ഔദാര്യം, കഴിവ്) ഉള്ളവന്‍. لآ إله ഒരാരാധ്യനുമില്ല. إلا هو അവനല്ലാതെ. إليه അവങ്കലേക്കാണ്. المصير തിരിച്ചെത്തല്‍.

സന്തോഷവാര്‍ത്ത അറിയിക്കലും, ഭയവാര്‍ത്ത അറിയിക്കലുമാണ് മൊത്തത്തില്‍ ഖുര്‍ആനിലെ മുഖ്യവിഷയങ്ങള്‍. അതുപോലെ, ആ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ച അല്ലാഹുവിന്‍െറ അപാരമായ ശക്തിപ്രഭാവങ്ങളെയും അവന്‍െറ അതിരറ്റ കാരുണ്യത്തെയും ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും ഇവിടെ ഇടകലര്‍ത്തി ഓര്‍മ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ذى الطول എന്ന വാക്കിനു 'യോഗ്യതയുള്ളവന്‍' എന്നു നാം വിവര്‍ത്തനം നല്‍കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കൂടുതല്‍ വ്യാപകമായ അര്‍ത്ഥം ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ വാക്ക്. 'ശ്രേഷ്ഠത, ഔദാര്യം , കഴിവ്, സമ്പത്തു മികവ് എന്നീ അര്‍ത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം طول എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. സല്‍കര്‍മ്മികള്‍ക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലവും, പാപികള്‍ക്ക് ഉദാരമായ മാപ്പും നല്‍കുന്ന അതിവിശാലമനസ്കനും, വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹശാലിയും എന്നത്രെ പല മുഫസ്സിറുകളും അതിന് വിവക്ഷ നല്‍കുന്നത്.

മേല്‍ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണഗണങ്ങളാല്‍ സമ്പൂര്‍ണ്ണനായ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച വേദഗ്രന്ഥം ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള ന്യൂനതയോ, കോട്ടമോ ഉള്ളതായിരിക്കുവാന്‍ അവകാശമില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതില്‍ ദുസ്തര്‍ക്കം നടത്തുവാന്‍ മുതിരുന്നവര്‍ സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

مَا يُجَٰدِلُ فِيٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فَلَا يَغۡرُرۡكَ تَقَلُّبُهُمۡ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ﴿٤﴾

4 അവിശ്വസിച്ചവരല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്‍െറ 'ആയത്തു'കളില്‍ [സന്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളില്‍] തര്‍ക്കം നടത്തുകയില്ല. എന്നാല്‍, അവര്‍ (യഥേഷ്ടം) രാജ്യങ്ങളില്‍കൂടി സ്വൈരവിഹാരം ചെയ്യുന്നത് നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു പോകരുത്.

4 **ما يجادلُ** തർക്കം നടത്തുകയില്ല. **في آيات الله** അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. **إلا الذين كفَروا** യാതൊരുകൂട്ടരൊഴികെ അവിശ്വസിച്ചവരൊഴികെ. **فلا يغررك** എന്നാൽ നിന്നെ വഞ്ചിച്ചുകളയരുത്. **تقلبهم** അവരുടെ തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു നടക്കൽ (സ്വൈരവിഹാരം കൊളളൽ) . **في البِلاد** രാജ്യങ്ങളിൽ.

തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം. വഴിയെ അവർക്കു അവൻ തക്ക പ്രതിഫലം കൊടുക്കും. അതുകൊണ്ട് ആ കുതർക്കികൾ ഇപ്പോൾ യഥേഷ്ടം ഭൂമിയിൽ കൂത്താടി നടക്കുന്നതു കണ്ടു വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം. സത്യത്തെ മറക്കുവാനും, സ്വേച്ഛാതാൽപര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുവാനും വേണ്ടിയുളള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, കുതർക്കങ്ങളുമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുളള അന്വേഷണങ്ങളോ, ചർച്ചകളോ അല്ല. അടുത്ത വചനങ്ങൾ നോക്കുക:

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۖ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍۭ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ ۖ وَجَٰدَلُوا۟ بِٱلْبَٰطِلِ لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٥﴾

5 ഇവർക്കു മുമ്പ് നൂഹിൻെറ ജനതയും, അവരുടെ ശേഷം (പല) സഖ്യ കക്ഷികളും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ ഓരോ (സമുദായവും) തങ്ങളുടെ റസൂലിനെപ്പറ്റി, അദ്ദേഹത്തെ പിടി(ച്ചു ശിക്ഷി) ക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യർത്ഥമായതു കൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തെ (ഉൻമൂലനം ചെയ്തു) നീക്കിക്കളയുവാൻവേണ്ടി അതുമായി അവർ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ ഞാൻ [അല്ലാഹു] അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു.) അപ്പോൾ, എൻെറ പ്രതികാര ശിക്ഷ എങ്ങിനെയായി?!

5 **كذبت قَبلهم** അവരുടെ (ഇവ) രുടെ മുമ്പ് വ്യാജമാക്കി. **قوم نوح** നൂഹിൻെറ ജനതയും. **والأحزاب** സഖ്യകക്ഷികളും. **من بعدهم** അവരുടെ ശേഷം. **وهمت** ഉദ്യമിക്കുക (വിചാരിക്കുക) യും ചെയ്തു. **كل أمة** എല്ലാ സമുദായവും. **برسولهم** തങ്ങളുടെ റസൂലിനെപ്പറ്റി. **ليأخذُوه** അവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കുവാൻ. **وجادلُوا** അവർ തർക്കവും നടത്തി. **بالباطل** വ്യർത്ഥ(നിരർത്ഥ-അന്യായ) മായതുകൊണ്ട്. **ليدحضوا** അവർ നീക്കുവാൻ, ഉൻമൂലനം ചെയ്വാൻ. **به** അതുകൊണ്ട്, അതുവഴി. **الحق** യഥാർത്ഥം, സത്യത്തെ. **فأخذْتهم** അപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ പിടിച്ച്. **فكيف كانَ** അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി. **عقَاب** എൻെറ ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാരശിക്ഷ.

അതെ, അത് കുറിക്കു കൊളളുകയും, അവർ അമ്പേ പരാജയമടയുകയും ചെയ്തു. സഖ്യകക്ഷികൾ (الاحزاب) എന്നു പറഞ്ഞത്, ആദ്, ഥമൂദ്, ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാർ മുതലായവരാകുന്നു. (സൂഃ സ്വാദ്, 12, 13.)

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٦﴾

6 അപ്രകാരം, (ഈ) അവിശ്വസിച്ചിട്ടുളളവരുടെ മേലും നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്ക് യഥാർത്ഥമായി (സ്ഥിരപ്പെട്ടി) രിക്കുന്നു അവർ നരകത്തിൻെറ ആൾക്കാരാണെന്ന്;!

6 **وكذلك** അപ്രകാരം. **حقت** യഥാർത്ഥമായി, സ്ഥാപിതമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ട്. **كلمةُ ربك** നിൻെറ റബ്ബിൻെറ വാക്ക്. **على الذين كفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മേൽ. **أنهم** അവരാണെന്ന്. **أصحاب النار** നരകത്തിൻെറ ആളക്കാർ, നരകക്കാർ.

അതുകൊണ്ട് ആ സമുദായങ്ങളിലെ തർക്കികളും നിഷേധികളുമായ ആളുകളിൽ നടത്തപ്പെട്ട അതേ നടപടിക്രമം ഈ സമുദായത്തിലെ തർക്കികൾക്കും നിഷേധികൾക്കും ബാധകം തന്നെ എന്നു സാരം. സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഉന്നതലോകത്തുനിന്ന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അദൃശ്യനേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ഉണർത്തുന്നു:

7 'അർശു' [രാജകീയ സിംഹാസനം] വഹിക്കുന്നവരും, അതിൻെറ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹു' [സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ] നടത്തുന്നു. അവർ, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അവർ പറയും:) "ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! കാരുണ്യംകൊണ്ടും, അറിവുകൊണ്ടും നീ എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [നിൻെറ കാരുണ്യവും അറിവും എല്ലാറ്റിനും വിശാലമാണ്.] അതുകൊണ്ട്, പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നിൻെറ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തവർക്ക് നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും, ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ നീ കാത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

ٱلَّذِينَ يَحۡمِلُونَ ٱلۡعَرۡشَ وَمَنۡ حَوۡلَهُۥ يُسَبِّحُونَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ وَيُؤۡمِنُونَ بِهِۦ وَيَسۡتَغۡفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ رَبَّنَا وَسِعۡتَ كُلَّ شَيۡءٖ رَّحۡمَةٗ وَعِلۡمٗا فَٱغۡفِرۡ لِلَّذِينَ تَابُواْ وَٱتَّبَعُواْ سَبِيلَكَ وَقِهِمۡ عَذَابَ ٱلۡجَحِيمِ ٧

8 'ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! നീ അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അവരുടെ പിതാക്കൾ, ഇണകൾ [ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ], സന്തതികൾ എന്നിവരിൽ നിന്ന് നന്നായിത്തീർന്നവരെയും (പ്രവേശിപ്പിക്കേണമേ.) നിശ്ചയമായും, നീയത്രെ അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലി.

رَبَّنَا وَأَدۡخِلۡهُمۡ جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدتَّهُمۡ وَمَن صَلَحَ مِنۡ ءَابَآئِهِمۡ وَأَزۡوَٰجِهِمۡ وَذُرِّيَّٰتِهِمۡۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٨

9 'അവരെ നീ തിൻമകളിൽനിന്ന് കാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! അന്നത്തെ ദിവസം [ഖിയാമത്തു നാളിൽ] നീ ഏതൊരുവനെ തിൻമകളിൽ നിന്ന് കാക്കുന്നുവോ അവന് തീർച്ചയായും നീ കരുണചെയ്തു. അതുതന്നെയാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യവും!'

وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِۚ وَمَن تَقِ ٱلسَّيِّـَٔاتِ يَوۡمَئِذٖ فَقَدۡ رَحِمۡتَهُۥۚ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلۡفَوۡزُ ٱلۡعَظِيمُ ٩

7 **الذين يحملونَ** വഹിക്കുന്നവർ. **العرش** അർശു (സിംഹാസനം) രാജകീയ പീഠം. **ومن حوله** അതിൻെറ ചുറ്റിലുള്ളവരും. **يسبحونَ** അവർ തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. **بحمد ربهم** തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു

കൊണ്ട്, സ്തുതിയോടുകൂടി. **وَيُؤْمِنُونَ** അവര്‍ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. **بِهِ** അവനില്‍. **وَيَسْتَغْفِرُونَ** അവര്‍ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. **لِلَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവര്‍ക്ക്. **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. **وَسِعْتَ** നീ വിശാലമായിരിക്കുന്നു. **كُلَّ شَيْءٍ** എല്ലാ വസ്തുവിനും. **رَحْمَةً** കാരുണ്യം കൊണ്ട് കാരുണ്യത്താല്‍. **وَعِلْمًا** അറിവുകൊണ്ടും, ജ്ഞാനത്താലും. **فَاغْفِرْ** ആകയാല്‍ നീ പൊറുക്കണേ. **لِلَّذِينَ تَابُوا** പശ്ചാത്തപിച്ചവര്‍ക്ക്. **وَاتَّبَعُوا** പിന്‍പറ്റുകയും ചെയ്ത. **سَبِيلَكَ** നിന്‍റെ മാര്‍ഗ്ഗം. **وَقِهِمْ** അവരെ കാക്കുക (തടുക്കുക) യും വേണമേ. **عَذَابَ الْجَحِيمِ** ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷ (യില്‍ നിന്ന്) . 8 **رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. **وَأَدْخِلْهُمْ** അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ. **جَنَّاتِ عَدْنٍ** സ്ഥിരവാസത്തിന്‍റെ സ്വര്‍ഗ്ഗങ്ങളില്‍. **الَّتِي وَعَدْتَهُمْ** നീ അവരോട് (അവര്‍ക്ക്) വാഗ്ദാനം ചെയ്ത. **وَمَنْ صَلَحَ** നന്നായിത്തീര്‍ന്നവരെയും, പറ്റിയവരെയും. **مِنْ آبَائِهِمْ** അവരുടെ പിതാക്കളില്‍നിന്നും. **وَأَزْوَاجِهِمْ** അവരുടെ ഇണകളില്‍ നിന്നും. **وَذُرِّيَّاتِهِمْ** അവരുടെ സന്തതികളില്‍നിന്നും. **إِنَّكَ أَنْتَ** നിശ്ചയമായും നീയത്രെ. **الْعَزِيزُ** പ്രതാപശാലി. **الْحَكِيمُ** അഗാധജ്ഞന്‍, തത്വജ്ഞന്‍. 9 **وَقِهِمْ** അവരെ കാക്കുകയും വേണമേ. **السَّيِّئَاتِ** തിന്‍മകളെ (തിന്‍മകളില്‍ നിന്ന്) . **وَمَنْ تَقِ** നീ ആരെ (യാതൊരുത്തനെ) കാത്തുവോ. **السَّيِّئَاتِ** തിന്‍മകളെ. **يَوْمَئِذٍ** അന്നത്തെ ദിവസം. **فَقَدْ رَحِمْتَهُ** എന്നാല്‍ നീ അവന് കരുണ ചെയ്ത്. **وَذَٰلِكَ هُوَ** അതുതന്നെയാണുതാനും. **الْفَوْزُ** ഭാഗ്യം, വിജയം, നേട്ടം. **الْعَظِيمُ** മഹത്തായ, വമ്പിച്ച.

'അര്‍ശു' (العرش) എന്നാല്‍ 'സിംഹാസനം, രാജകീയപീഠം' എന്നൊക്കെ വാക്കര്‍ത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്‍റെ അര്‍ശു എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. അതിനെ വഹിക്കുന്ന മലക്കുകള്‍ ഏതാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവരത് വഹിക്കുന്നത് എന്നും നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. ഖിയാമത്തുനാളില്‍ എട്ടു പേരായിരിക്കും അര്‍ശു വഹിക്കുക എന്ന് സൂറത്തുല്‍ ഹാഖ്-ഖഃയില്‍ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു (ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية – الحاقة) ഇതു പോലെയുള്ള അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഖുര്‍ആനിലോ, നബി (ﷺ) ഹദീസിലോ പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടതിനപ്പുറം-നമ്മുടെ യുക്തികൊണ്ടോ ബുദ്ധികൊണ്ടോ ഒന്നും അനുമാനിക്കുവാനും, രൂപപ്പെടുത്തുവാനും നിവൃത്തയില്ല. നാം പരിപൂര്‍ണ്ണമായും അതില്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, അവയുടെ ബാഹ്യാര്‍ത്ഥം കൊണ്ട് മനസ്സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയുടെ യാഥാര്‍ത്ഥ്യങ്ങളെയും, വിശദീകരണങ്ങളെയും അല്ലാഹുവിലേക്ക് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലര്‍ ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നല്‍കി തൃപ്തിപ്പെടുകയോ മറ്റു ചിലരെപ്പോലെ അതെല്ലാം വെറും അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളും ഉപമകളുമാക്കി തള്ളിക്കളയുകയോ ചെയ്വാന്‍ നാം മുതിരുന്നുമില്ല.

അര്‍ശിന്‍റെ വാഹകന്‍മാരായ മലക്കുകള്‍, മലക്കുകളില്‍വെച്ച് ഉയര്‍ന്ന പദവിയുള്ളവരാണെന്ന് പൊതുവില്‍ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അവരും അര്‍ശിന്‍റെ ചുറ്റുപാടിലുള്ള മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിന് നിത്യേന സ്തോത്രകീര്‍ത്തനങ്ങള്‍ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവര്‍ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പാപമോചനത്തിനും, ഗുണത്തിനും വേണ്ടി പ്രാര്‍ത്ഥിക്കുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്‍റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതില്‍ മലക്കുകള്‍ക്കു ക്ഷീണവും കുഴക്കും ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും, അവര്‍ രാവും പകലും തളരാതെ തസ്ബീഹു നടത്തുന്നുവെന്നും സൂറത്തുല്‍ അമ്പിയാഉ് 19, 20 ലും, സൂ: ഫുസ്സ്വിലത്ത് 38 ലും, സൂ: അഅ്റാഫ് 206 ലും കാണാം. 'ഹംദ്,' 'തസ്ബീഹ്' മുതലായ സ്തോത്രകീര്‍ത്തനങ്ങളുടെ പ്രധാന്യം ഇതില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മലക്കുകളും മനുഷ്യരും തമ്മിലും, ആത്മീയലോകവും ഭൗതികലോകവും തമ്മിലും, നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ചില അദൃശ്യബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യന്‍റെ മോക്ഷത്തില്‍ മലക്കുകള്‍ക്കും താല്പര്യമുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളില്‍ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. സൂ: ശൂറാ 5ല്‍ പറയുന്നു: والملئكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن فى الارض – الشورى : ٥ (മലക്കുകള്‍ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടു തസ്ബീഹു നടത്തുകയും, ഭൂമിയിലുള്ളവര്‍ക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.) കൂടാതെ, മനുഷ്യരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുക, അവരുടെ നന്‍മതിന്‍മകളെ രേഖപ്പെടുത്തു

ക, അവരിൽ സൽപ്രേരണകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, അല്ലാഹുവിൻെറ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഭൂമിയിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നിങ്ങിനെ പല നിലക്കും മലക്കുകൾക്ക് ഭൂലോകവുമായി ബന്ധമുണ്ട്. പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. അതിൻെറയെല്ലാം യഥാർത്ഥ രൂപമെന്താണെന്ന് വിശദീകരണം നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടു മാത്രമുള്ളവർക്ക് ഇതെല്ലാം നേർക്കുനേരെ ശരിവെക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുകയില്ലെങ്കിലും, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഇതൊന്നും നിരസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനുമുമ്പ് (32: 11; 35: 1 മുതലായ) ചില വചനങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഇനിയും ചില വിവരങ്ങൾ താഴെ വരുന്നതാണ്. ان شاء الله ചില ഹദീസുകൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

1. 'ജമാഅത്ത്' (സംഘം ചേർന്നുള്ള) നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൻെറ പുണ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൻെറ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്: ഒരാൾ നല്ലപോലെ 'വുസു' (ചെറിയ ശുദ്ധി) എടുത്തു നമസ്കാരത്തെമാത്രം ഉന്നംവെച്ചു പള്ളിയിലേക്ക് പോയാൽ അയാളുടെ ഓരോ കാലടി വെക്കുന്നതിനും അയാൾക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. അയാൾ വുസു നഷ്ടപ്പെടാതെ നമസ്കാരസ്ഥലത്തായിരിക്കുമ്പോൾ മലക്കുകൾ അയാൾക്ക് ഗുണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. (ബു; മു.) 2, എല്ലാ ദിവസവും രണ്ടു മലക്കുകൾ ഭൂമിയിൽ വന്ന് അവരിലൊരാൾ اللهم اعط منفقا تلفا (അല്ലാഹുവേ, ധനം ചിലവഴിക്കുന്നവന് നീ പകരം നൽകേണമേ!) എന്നും, മറ്റേ ആൾ: اللهم اعط ممسكا تلفا (അല്ലാഹുവേ, ചിലവഴിക്കാതെ പിടിച്ചുവെക്കുന്നവന് നീ നാശം-നഷ്ടം-നൽകണേ!) എന്നും പറയുന്നതാണ്. (ബു; മു.) 3. ഒരാൾ തൻെറ സഹോദരൻെറ അഭാവത്തിൽ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവനിൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്ക്: 'പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം ലഭിക്കട്ടെ' എന്നും, 'നിനക്കും അതേമാതിരി ലഭിക്കട്ടെ' എന്നും. (آمين ولك بمثل) പറയാതിരിക്കയില്ല. (മു.) 4. സംഘം ചേർന്ന് നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ (സൂ: ഫാതിഹ: കഴിഞ്ഞശേഷം) ഇമാമിൻെറ ഒന്നിച്ച് 'ആമീൻ' പറയേണ്ടതാണ്. കാരണം, അപ്പോൾ മലക്കുകളും ആമീൻ പറയുന്നതായിരിക്കും......(ബു; മു.) 5. മനുഷ്യനിൽ, പിശാചിനും മലക്കിനും ഓരോ പ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രവേശനം (പ്രചോദനം നൽകൽ) ഉണ്ട്. പിശാചിമേത് തിൻമയെ സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കലുമായിരിക്കും. മലക്കിമേതാകട്ടെ, നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനവും, യഥാർത്ഥത്തെ സത്യമാക്കലുമായിരിക്കും. ആർക്കെങ്കിലും ഇതു-മലക്കിമേത്-അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റേത്-പിശാചിൻേറത്-അനുഭവപ്പെട്ടാൽ അവൻ പിശാചിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടിക്കൊള്ളട്ടെ. (തി.) 6. നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കുംതന്നെ, ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള (പിശാചാകുന്ന) ഒരു തുണയും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു തുണയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. (മു.)

ഇതുപോലെയുള്ള കുറെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തു കാട്ടിക്കൊണ്ട് ശൈഖ് ശാഹുവലിയ്യുല്ലാഹിദ്ദഹ്‌ലവീ (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ അറിയുന്നത് നന്നായരിക്കും. മതത്തിൽ പരസ്യമായി അറിയപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളാണിവ എന്ന് ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ശ്രേഷ്ഠൻമാരും, അല്ലാഹുവിൻെറ തിരുസന്നിധിയിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുള്ളവരുമായ ചില അടിയാൻമാരുണ്ട്-മനസ്സിനെ പരിശുദ്ധമാക്കുകയും, ജനങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കും. ആ പ്രാർത്ഥനകൾ അവർക്ക് ബർക്കത്തുകൾ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആശീർവാദങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിയും) വരുവാൻ കാരണമാകുന്നു. അല്ലാഹുവോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അവർ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു അവരുടെ മനസ്സിൽ ഖേദവും, ദു:ഖവും ഉണ്ടാകുവാനും, സമുദായത്തിന് അവരോട് വെറുപ്പ് വരുവാനും കാരണമായേക്കുന്നതാണ്. ആ അടിയാൻമാർ (മലക്കുകൾ) അല്ലാഹുവിനും അവൻെറ അടിയാൻമാർക്കും (മനുഷ്യർക്കും) ഇടയിലുള്ള ഒരു തരം ദൂതൻമാരാണ്. മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ നല്ല വിചാരം തോന്നുവാൻ അവർ കാരണമായിത്തീരുന്നതായിരിക്കും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശി

ക്കുന്ന സമയത്തും, സ്ഥലത്തും അവർ സമ്മേളിക്കാറുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർക്ക് الرفيق الاعلى , الملأ الاعلى, الندى الاعلى (ഉന്നത സദസ്സ്, ഉന്നത സമൂഹം, ഉന്നത സുഹൃത്തുക്കൾ) എന്നൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടരായ മനുഷ്യാത്മാക്കൾക്കും അവർക്കും തമ്മിൽ ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.' (من حجة الله البالغة) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ നൻമക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ബാഹ്യദൃഷ്ടിക്കും ബുദ്ധിക്കും അതീതമായി ചില അദൃശ്യകാരണങ്ങളും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

മലക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്യങ്ങൾ ഒന്നു മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചു നോക്കുക! സത്യവിശ്വാസികളേയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളേയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നിച്ച് ചേർക്കുന്നതുവരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു! സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണത്തിലും നൻമയിലും അവർക്കുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ താൽപര്യത്തെയാണത് കുറിക്കുന്നത്, എന്നാൽ, ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളെയും, അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെയും എന്ന് പറയാതെ, കുടുംബങ്ങളിൽ നന്നായിത്തീർന്നവരെയും (ومن صلح) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഓരോരുത്തനും ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്ക് അവനവൻ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി എന്നും, ഒരാളുടെ നൻമ കൊണ്ട് മറ്റൊരാൾക്കു മോക്ഷം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ളതാണ് അതിന് കാരണം. ഇതു ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മൗലിക തത്വമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, സ്വന്തം നൻമകൊണ്ട് തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ്- അഥവാ സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനത്തിന് അർഹരല്ലാത്ത അംഗങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികളോടൊപ്പം സ്വർഗ്ഗസ്ഥരാക്കണമെന്നല്ല- ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. കുടുംബങ്ങൾ പരസ്പരം സന്തോഷത്തിലും, നിത്യസമ്പർക്കത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനുള്ള സാഹചര്യം അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നായിരിക്കും അതിൻെറ താൽപര്യം. പക്ഷേ, അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായേക്കാവുന്ന സ്ഥാന പദവികളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ അതിന് തടസ്സമാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം, താഴേ കിടയിലുള്ളവരെ മേലേകിടയിലുള്ളവരുടെ പദവിയിലേക്ക് അല്ലാഹു-അവൻെറ ഔദാര്യംകൊണ്ട്-ഉയർത്തിക്കൊടുത്തേക്കാം. الله اعلم

അല്ലാഹു പറയുന്നു;

والذين امنوا واتبعهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم وما التناهم من عملهم من شيئ كل امرى بما كسب رهين – الطور : ٢١

(വിശ്വസിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസത്തോടെ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ തങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ നാം അവരോട് ചേർത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ നാം അവർക്ക് കുറവ് വരുത്തുന്നതുമല്ല. എല്ലാ മനുഷ്യനും അവനവൻ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതിനു പണയമാകുന്നു. (സൂ; ത്വൂർ.) അല്ലാഹു നമ്മെയും, നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കൾ, സന്താനങ്ങൾ, ഭാര്യാഭർത്താക്കൾ മുതലയാവരെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ച് ചേരുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ.

വിഭാഗം 2

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ مِن مَّقْتِكُمْ أَنفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى ٱلْإِيمَٰنِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾

10 അവിശ്വസിച്ചവരോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെടും: ''നിശ്ചയമായും, (നിങ്ങളോട്) അല്ലാഹുവിനുള്ള ക്രോധം, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളോടു തന്നെയുള്ള ക്രോധത്തേക്കാൾ വലുതാണ്;- (കാരണം) സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ (അതു നിരസിച്ച്) അവിശ്വസിക്കുകയായിരുന്നു''.

---

10 **إن الذين كفَرُوا** നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ. **ينادونَ** അവരോട് വിളിച്ചുപറയപ്പെടും. **لَمقْتُ اللهِ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ ക്രോധം. **أكْبَرُ** കൂടുതൽ വലുതാണ്. **من مقْتكُم** നിങ്ങളുടെ ക്രോധത്തെക്കാൾ. **أنفُسَكُم** നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോടു, നിങ്ങളോടുതന്നെ. **إذْ تدعونَ** നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ. **إلى الإيمان** സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക്. **فَتكْفُرونَ** അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അതിന് ഇടവരുത്തിയതിൽ അവർക്ക് തങ്ങളോടുതന്നെ കഠിനമായ കോപവും വെറുപ്പും തോന്നുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിൻെറ ഭാഗത്തു നിന്ന് അപ്പോൾ പറയപ്പെടുന്നതാണിത്. സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളത് നിരസിച്ചതിൽ അല്ലാഹുവിന് നിങ്ങളോടുള്ള കോപം ഇതിലും വലുതാണ്; അന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൻെറ ഫലമാണ് ഇതെല്ലാം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്.

11 അവർ പറയും: ‘‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ നീ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മരണപ്പെടുത്തി; രണ്ടു പ്രാവശ്യം ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ ഞങ്ങൾ (ഇതാ) ഏറ്റു പറഞ്ഞു; ഇനി, (ഇവിടെ നിന്ന്) ഒന്നു പുറത്തു പോകേണ്ടതിലേക്ക് വല്ല മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ?!’’

قَالُواْ رَبَّنَآ أَمَتَّنَا ٱثۡنَتَيۡنِ وَأَحۡيَيۡتَنَا ٱثۡنَتَيۡنِ فَٱعۡتَرَفۡنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلۡ إِلَىٰ خُرُوجٖ مِّن سَبِيلٖ ﴿١١﴾

---

11 **قَالُوا** അവർ പറയും. **ربنا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ. **أمتنا** നീ ഞങ്ങളെ മരണപ്പെടുത്തി. **اثْنتين** രണ്ട് (പ്രാവശ്യം) . **وأحييتنا** നീ ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. **اثْنتين** രണ്ട് (വട്ടം) . **فَاعترفْنا** എന്നാൽ (ഇപ്പോൾ) ഞങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞു. കുറ്റസമ്മതം ചെയ്യുന്നു. **بِذُنوبِنا** ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി. **فَهلْ إلى** ആകയാൽ ഉണ്ടോ. **خروج** ഒരു പുറത്തുപോക്കിന് (ഒന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ) . **من سبيل** വല്ല മാർഗ്ഗവും, വഴിയും.

ആദ്യം നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലായിരുന്നശേഷം ഞങ്ങൾ ജീവികളായിത്തീർന്നു. വീണ്ടും നിർജ്ജീവാവസ്ഥയിലേക്ക് മടങ്ങി. അഥവാ മരണപ്പെട്ടു. വീണ്ടും രണ്ടാമതും ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് തികച്ചും ബോധ്യമായി. അത് ഞങ്ങൾ ഇതാ ഏറ്റുപറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഐഹികജീവിതത്തിലേക്കു ഒന്നുകൂടി മടങ്ങി നല്ലവരായിത്തീരുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവസരം തന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു എന്ന് സാരം.

12 അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു വന്നതു കൊണ്ടാണ് അത് അവനോട് പങ്കുചേർക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിലോ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. [ഇതാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ അനുഭവത്തിനു കാരണം.] എന്നാൽ, (ഇപ്പോൾ) വിധികൽപിക്കൽ, ഉന്നതനും മഹാനുമായ അല്ലാഹുവിന് (അധികാരപ്പെട്ടത്) ആകുന്നു.

ذَٰلِكُم بِأَنَّهُۥٓ إِذَا دُعِيَ ٱللَّهُ وَحۡدَهُۥ كَفَرۡتُمۡ وَإِن يُشۡرَكۡ بِهِۦ تُؤۡمِنُواْۚ فَٱلۡحُكۡمُ لِلَّهِ ٱلۡعَلِيِّ ٱلۡكَبِيرِ ﴿١٢﴾

13 തൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരുകയും, ആകാശത്തുനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (മഴമൂലം) ആഹാരം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നവനത്രെ അവൻ. (അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഭക്തിപ്പെട്ടു) മടക്കം കാണിക്കുന്നവരല്ലാതെ ഉറ്റാലോചിക്കുകയില്ല.

هُوَ ٱلَّذِى يُرِيكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ وَيُنَزِّلُ لَكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ رِزْقًا ۚ وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن يُنِيبُ ﴿١٣﴾

14 ആകയാൽ, മതം [അഥവാ കീഴ്വണക്കം] അല്ലാഹുവിനു (മാത്രം) നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ, അവിശ്വാസികൾക്ക് (അത്) അതൃപ്തിയായിരുന്നാലും ശരി.

فَٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ ﴿١٤﴾

---

12 **ذَلِكُم** അത്. **بِأَنه** ഇതുകൊണ്ടാണ്. **إِذَا دعي الله** അല്ലാഹു വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ. **وحده** അവനെ മാത്രം. **كَفَرتم** നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും. **وإن يشرك به** അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം. **تؤمنوا** നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. **فَالحُكم** എന്നാൽ (ഇനി) വിധി കല്പന. **لله** അല്ലാഹുവിനാണ്. **العلي** ഉന്നതനായ. **الكبير** വലിയ (മഹാനായ) . 13 **هو** അവൻ. **الذي يريكُم** നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നവനത്രെ. **آياته** തൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. **وينزلُ لكُم** നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. **من السماءِ** ആകാശത്ത് നിന്ന്. **رزقًا** ആഹാരം. **وما يتذكر** ഉറ്റാലോചിക്കുന്നതല്ല. **إلا** അല്ലാതെ. **من ينِيب** വിനയപ്പെടുന്ന (ഭക്തിപ്പെട്ട്) മടങ്ങുന്നവർ. 14 **فَادعوا الله** ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുവിൻ. **مخلصين** അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കി (മാത്രമാക്കി) ക്കൊണ്ട്. **له الدين** മതം, അനുസരണം, കീഴ്വണക്കം. **ولو كره** വെറുത്താലും (അതൃപ്തിപ്പെട്ടാലും) ശരി. **الكافرون** അവിശ്വാസികൾ.

ഇമാം തിർമുദീ (ﷺ) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'നിങ്ങൾ ഉത്തരം കിട്ടുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് ദുആ ചെയ്യണം (പ്രാർത്ഥിക്കണം.) ബോധരഹിതവും ശ്രദ്ധയില്ലാത്തതുമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനക്ക് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകുകയില്ല എന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞേക്കുക.

15 പദവികൾ ഉയർന്നവനാണ്, 'അർശി'ൻെറ [സിംഹാസനത്തിൻെറ] ഉടമസ്ഥനാണ് (അവൻ.) തൻെറ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് തൻെറ കല്പനയാകുന്ന ആത്മാവ് (അഥവാ ജീവൻ) അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു; പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം താക്കീത് നൽകുവാൻ വേണ്ടി;-

رَفِيعُ ٱلدَّرَجَـٰتِ ذُو ٱلْعَرْشِ يُلْقِى ٱلرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ لِيُنذِرَ يَوْمَ ٱلتَّلَاقِ ﴿١٥﴾

16 അതായത്, അവർ [ജനങ്ങൾ] വെളിക്കു വരുന്ന ദിവസം. അവരിൽനിന്ന് യാതൊരു കാര്യവും അല്ലാഹുവിന് (അജ്ഞാതമായി) മറഞ്ഞു പോകുന്നതല്ല. അന്ന് ആർക്കാണ് രാജാധിപത്യം?! ഏകനായ, സർവ്വാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിനു തന്നെ!

يَوْمَ هُم بَـٰرِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى ٱللَّهِ مِنْهُمْ شَىْءٌ ۚ لِّمَنِ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ ٱلْوَٰحِدِ ٱلْقَهَّارِ ﴿١٦﴾

---

15 **رفيع** ഉയർന്നവനാണ്. **الدرجات** പദവികൾ. **ذُو العرش** അർശുള്ളവനാണ്, അർശിൻെറ ഉടമസ്ഥ നാണ്. **يلقي** അവൻ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു. **الروح** ആത്മാവ്, ജീവൻ. **من أمره** അവൻെറ കല്പനയാൽ, കല്പനയാകുന്ന, കാര്യത്തെക്കുറിച്ച്. **على من يشاءُ** അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. **من عباده** തൻെറ അടി യാൻമാരിൽനിന്ന്. **لينذر** അദ്ദേഹം താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുവാൻ. **يوم التلاق** പരസ്പരം കണ്ടു മുട്ടുന്ന ദിവസത്തെ. 16 **يوم هم** അവരാകുന്ന ദിവസം. **بارزونَ** വെളിക്ക് വരുന്നവർ, പ്രത്യക്ഷപ്പെടു ന്നവർ. **لا يخفى** മറയുകയില്ല(അജ്ഞാതമാകയില്ല) . **على الله** അല്ലാഹുവിൻെറ മേൽ. **منهم** അവരിൽ നിന്ന്. **شيءٌ** യാതൊന്നും. **لمن** ആർക്കാണ്. **الملك** രാജത്വം, ആധിപത്യം. **اليوم** അന്ന്. **لله** അല്ലാഹുവി നാണ്. **الواحد** ഏകനായ. **القهار** സർവ്വാധികാരിയായ.

'ആത്മാവ്' (الروح) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ 'വഹ്‌യാ'കുന്ന ദൈവിക സന്ദേശങ്ങ ളാകുന്നു. അത് ആത്മാക്കൾക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നതാണല്ലോ. 'പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം (يوم التلاق) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സൃഷ്ടികൾ സ്രഷ്ടാവിനെയും, സമസ്ത സൃഷ്ടികൾ തമ്മതമ്മിലും കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം-അതയാത് ഖിയാമത്തുനാൾ - ആകുന്നു. എല്ലാവരും അന്ന് ഖബ്‌റു കളിൽനിന്ന് വെളിക്ക് വരുകയും 'മഹ്ശറി' ൽ വന്ന് സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (وبرزوا لله جميعا) – ابراهيم : ٢١ അന്ന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ, യഥാർത്ഥമായോ നാമമാത്ര മായോ -ഒന്നും തന്നെ-മറ്റാർക്കും യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ആധിപത്യവും, അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല. എല്ലാം സർവ്വാധിപതിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം.

നബി (ﷺ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ''ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു ഭൂമിയെ കയ്യിലെടുക്കും. ആകാശത്തെ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീട് പറയും: ഞാനത്രെ രാജാവ്! ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ എവിടെ?! (انا الملك اين ملوك الارض) (ബു; മു.) അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ കയ്യിൽ എടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യാ യം 67-ാം വചനത്തിലും അതിൻെറ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഓർക്കുക.

17 അന്ന് എല്ലാ (ഓരോ) ആൾക്കും അവരവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതനുസരിച്ചു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. അന്ന് യാതൊരു അനീതിയും ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാണ്.	ٱلۡيَوۡمَ تُجۡزَىٰ كُلُّ نَفۡسِۭ بِمَا كَسَبَتۡۚ لَا ظُلۡمَ ٱلۡيَوۡمَۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ١٧

---

17 **اليوم** അന്ന്. **تجزى** പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. **كلُّ نفْس** എല്ലാ ആൾക്കും, ആത്മാവിനും, ദേഹ ത്തിനും. **بما كسبت** അത് സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച) തനുസരിച്ച്. **لا ظُلْمَ** അനീതിയേ ഇല്ല, അക്രമമില്ല. **اليوم** അന്ന്. **إن الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. **سريع** വേഗതയുള്ള (വേഗംചെയ്യുന്ന) വനാണ്. **الحساب** വിചാരണ, വിസ്താരം.

അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചുവെന്ന് അബൂദർറു (رضي الله عنه) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'എൻെറ അടിയാൻമാരേ, എൻെറ സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ ഞാൻ അക്രമം നിരോധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ അക്രമം നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്യരുത്.....എൻെറ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമാണുള്ളത്. (അവയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് നടപടി എടുക്കപ്പെടുക) നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അവയെ ഞാൻ കണക്കുവെക്കുന്നു. പിന്നീട് അവയെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ (പ്രതിഫലം നൽകി) പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും നൻമകണ്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ

സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറ്റു വല്ലതും കണ്ടാൽ അവൻ അവനെത്തന്നെയല്ലാതെ അക്ഷേപിക്കാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ'. (മുസ്‌ലിം) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരാളുടെ വിചാരണകൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ വിചാരണക്ക് തടസ്സം നേരിടുന്നതല്ല. വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുടെ ആധിക്യം കൊണ്ട് സമയം ദീർഘിച്ചുപോകുന്നതുമല്ല.

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ ٱلْـَٔازِفَةِ إِذِ ٱلْقُلُوبُ لَدَى ٱلْحَنَاجِرِ كَـٰظِمِينَ ۚ مَا لِلظَّـٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ﴿١٨﴾

18 (നബിയേ) അവർക്ക്(ആ) ആസന്ന സംഭവത്തിൻെറ ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക; അതായത്, (അവർ) ശ്വാസം അടക്കിപ്പിടിച്ചവരായിക്കൊണ്ട് ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടക്കുഴികളുടെ അടുത്തെത്തുന്ന അവസരം. അക്രമികൾക്ക് യാതൊരു ഉറ്റ ബന്ധവും ഇല്ല; അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന (സ്വീകാര്യനായ) ഒരു ശുപാർശകനും ഇല്ല.

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ ٱلْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى ٱلصُّدُورُ ﴿١٩﴾

19 ചതിക്കണ്ണുകളെ[കള്ളനോട്ടങ്ങളെ]യും, ഹൃദയങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും അവൻ [അല്ലാഹു] അറിയുന്നു.

---

18 **وأنذرهم** അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുക. **يوم الآزفة** ആസന്ന സംഭവത്തിൻെറ (അടുത്തുണ്ടാകുന്ന വിപത്തിൻെറ) ദിവസത്തെക്കുറിച്ച്. **إذ القلوب** അതായത് ഹൃദയങ്ങളാകുമ്പോൾ. **لدى الحناجر** തൊണ്ടക്കുഴികളുടെ അടുക്കൽ. **كاظمين** ശ്വാസം (വീർപ്പ്) അടക്കിക്കൊണ്ട്, സങ്കടം നിറഞ്ഞവരായി. **ما للظالمين** അക്രമികൾക്കില്ല. **من حميم** ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും. **ولا شفيع** ഒരു ശുപാർശകനുമില്ല. **يطاع** അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന. 19 **يعلم** അവൻ അറിയുന്നു. **خائنة الأعين** ചതിക്കണ്ണുകളെ (കള്ളനോട്ടങ്ങളെ) . **وما تخفي** മറച്ചു (ഒളിച്ച്) വെക്കുന്നതും. **الصدور** നെഞ്ചുകൾ (ഹൃദയങ്ങൾ) .

يوم الآزفة (ആസന്നമായ സംഭവത്തിൻെറ ദിവസം) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിയാമത്തുനാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ആസന്നഭാവിയിൽ ഉറപ്പായും വരാനിരിക്കുന്ന മഹാ വിപത്തായതുകൊണ്ടാണ് അതിനു ഈ പേർ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. اقتربت الساعة (അന്ത്യഘട്ടം അടുത്തെത്തി) اقترب الناس حسابهم (ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിചാരണ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു.) ازفت الآزفة (ആസന്ന സംഭവം ആസന്നമായി) എന്നൊക്കെ ചില സൂറത്തുകളിലെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. അന്ന് ഭയത്തിൻെറയും പരിഭ്രമത്തിൻെറയും കാഠിന്യം നിമിത്തം ഹൃദയങ്ങൾ തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ വരുകയും, സംസാരിക്കാനോ, ശ്വാസം വിടുവാനോ കഴിയാതെ കുഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

നോക്കിക്കാണുവാൻ പാടില്ലാത്തതിലേക്ക് മറ്റുള്ളവർ അറിയാതെ തക്കത്തിൽ ദൃഷ്ടിപതിക്കുന്നതും, ആരെയും അറിയിക്കാതെ മനസ്സിൽ ഗൂഢമായി ഒളിച്ചുവെക്കുന്ന വിഷയവും അടക്കം, ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നു. അന്യവീടുകളിൽ വെച്ചോ, വഴികളിൽവെച്ചോ സൗന്ദര്യവതികളായ സ്ത്രീകളെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടേക്കുമെന്നുകണ്ടാൽ അങ്ങോട്ടു നോക്കാതെ കണ്ണടക്കുകയും, അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടാൽ ദൃഷ്ടി പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കള്ളനോട്ടത്തി (خائنة الاعين) ന്നും, മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് മറഞ്ഞ് സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം അവരുമായി ദുർവൃത്തി ചെയ്‌വാൻ ഉദ്ദേശം വെക്കുന്നത് ഹൃദയങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതി (ماتخفى الصدور) ന്നും ഉദാഹരണമായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (ﷺ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ابن ابى حاتم وغيره)

وَٱللَّهُ يَقۡضِي بِٱلۡحَقِّۖ وَٱلَّذِينَ يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ لَا يَقۡضُونَ بِشَيۡءٍۗ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ٢٠

20 അല്ലാഹു യഥാർത്ഥ (ന്യായ) പ്രകാരം തീരുമാനം നടത്തുന്നു. അവനുപുറമെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവരാകട്ടെ, യാതൊന്നും തന്നെ തീരുമാനിക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.

വിഭാഗം 3

۞ أَوَلَمۡ يَسِيرُواْ فِي ٱلۡأَرۡضِ فَيَنظُرُواْ كَيۡفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ كَانُواْ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَانُواْ هُمۡ أَشَدَّ مِنۡهُمۡ قُوَّةٗ وَءَاثَارٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ بِذُنُوبِهِمۡ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِن وَاقٖ ٢١

21 ഇവർ ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, അപ്പോൾ ഇവർക്കു കാണാമല്ലോ, ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്ന് ! ശക്തിയിലും, ഭൂമിയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (അഥവാ കാല്പാടുകളിലും) ഇവരെക്കാൾ ഊക്കേറിയവർ അവരായിരുന്നു. എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) . അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അവരെ തടു(ത്തു രക്ഷി) ക്കുന്ന ഒരാളും അവർക്ക് ഉണ്ടായതുമില്ല.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ كَانَت تَّأۡتِيهِمۡ رُسُلُهُم بِٱلۡبَيِّنَٰتِ فَكَفَرُواْ فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُۚ إِنَّهُۥ قَوِيّٞ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ٢٢

22 അത്, അവരുടെ അടുക്കൽ അവരുടെ റസൂലുകൾ [ദൈവദൂതൻമാർ] തെളിവുകളുമായി ചെല്ലാറുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിട്ടവർ അവിശ്വസിച്ചു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ! അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) . നിശ്ചയമായും അവൻ ശക്തനാണ്; പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണ്.

---

20 **والله يقضي** അല്ലാഹു വിധി (തീരുമാനം) നടത്തുന്നു. **بالحق** യഥാർത്ഥം (മുറ, ന്യായം) അനുസരിച്ച്. **والذين يدعونَ** അവർ വിളിക്കുന്നവരാകട്ടെ. **من دونه** അവന് പുറമെ. **لا يقضونَ** അവർ വിധിക്കുകയില്ല. **بشيءٍ** യാതൊന്നും. **إن الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. **هو السميع** അവൻ തന്നെയാണ് കേൾക്കുന്നവൻ. **البصير** കണ്ടറിയുന്നവൻ. 21 **أولَمْ يسيروا** അവർ (ഇവർ) സഞ്ചരിക്കാറില്ലേ, നടന്നിട്ടില്ലേ. **في الأرض** ഭൂമിയിൽ. **فينظُروا** അപ്പോൾ ഇവർക്ക് കാണാം. **كيف كانَ** എങ്ങിനെ ആയി, ഉണ്ടായി. **عاقبة** പര്യവസാനം. **الذين** യാതൊരുവരുടെ ,(കലാശം) . **كانوا من قبلهم** ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന. **كانوا هم** അവർ തന്നെയായിരുന്നു. **أشد منهم** ഇവരെക്കാൾ ഊക്ക്(കാഠിന്യം) കൂടിയവർ. **قوةً** ശക്തിയിൽ, കഴിവാൽ. **وآثارا** അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (ശേഷിച്ച അടയാളങ്ങളിൽ) . **في الأرض** ഭൂമിയിൽ. **فأخذَهم الله** എന്നിട്ട് അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു. **بذُنوبهم** അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം. **وما كانَ لهم** അവർക്കുണ്ടായതുമില്ല (ഇല്ലതാനും) . **من الله** അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്. **من واقٍ** ഒരു തടുക്കുന്ന (കാക്കുന്ന) വനും. 22 **ذلك** അത്. **بأنهم كانت** അവരാണെന്നതുകൊണ്ടാണ്. **تأتيهم** അവർക്ക് വന്നിരുന്നു. **رسلهم** അവരുടെ റസൂലുകൾ. **بالبينات** തെളിവുകളും കൊണ്ട്. **فكفَروا** അപ്പോൾ അവർ അവിശ്വസിച്ച് (അതുകൊണ്ടാണ്) . **فأخذَهم** അപ്പോൾ അവരെ പിടിച്ച്. **الله** അല്ലാഹു. **إنه** നിശ്ചയമായും അവൻ. **قوي** ശക്തനാണ്. **شديد العقاب** പ്രതികാര (ശിക്ഷ) കഠിനമായവനാണ്.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ശത്രുക്കളായിരുന്ന ഫിര്‍ഔന്‍, ഹാമാന്‍, ഖാറൂന്‍ എന്നിവരുടെയും കഥയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത വചനത്തില്‍ അല്ലാഹു നബി (ﷺ) തിരുമേനിയെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും, സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

23 തീര്‍ച്ചയായും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്പഷ്ടമായ അധികാര പ്രമാണവുമായി നാം മൂസായെ അയക്കുകയുണ്ടായി;-

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَٰمَٰنَ وَقَٰرُونَ فَقَالُوا۟ سَٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾

24 ഫിര്‍ഔന്‍റെയും, ഹാമാന്‍റെയും, ഖാറൂന്‍റെയും അടുക്കലേക്ക്. എന്നിട്ട് അവര്‍ പറഞ്ഞു: ''ഒരു കള്ളവാദിയായ ജാലവിദ്യക്കാരന്‍'' എന്ന് !

---

23 **ولقد أرسلنا** തീര്‍ച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി. **موسى** മൂസായെ. **بآياتنا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി. **وسلطان** അധികാരപ്രമാണവും, അധികൃതരേഖയും. **مبين** പ്രത്യക്ഷമായ. 24 **إلى فرعون** ഫിര്‍ഔന്‍റെ അടുക്കലേക്ക്. **وهامان وقارون** ഹാമാന്‍റെയും ഖാറൂന്‍റെയും. **فقالوا** എന്നിട്ടവര്‍ പറഞ്ഞു. **ساحر** ജാലവിദ്യക്കാരന്‍, ആഭിചാരി. **كذاب** കള്ളവാദിയായ.

ഫിര്‍ഔന്‍റെ മന്ത്രിയായിരുന്ന ഹാമാനെയും, വമ്പിച്ച ധനികനും ധിക്കാരിയുമായിരുന്ന ഖാറൂനെയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങള്‍ ഇതിനുമുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا۟ ٱقْتُلُوٓا۟ أَبْنَآءَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ وَٱسْتَحْيُوا۟ نِسَآءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿٢٥﴾

25 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്നുള്ള യഥാര്‍ത്ഥവും കൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കല്‍ അദ്ദേഹം ചെന്നപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു: 'അവന്‍റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ചവരുടെ ആണ്‍മക്കളെ കൊന്നു കളയുവിന്‍; അവരിലുള്ള സ്ത്രീകളെ (കൊലപ്പെടുത്താതെ) ജീവിക്കുവാന്‍ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുവിന്‍.' അവിശ്വാസികളുടെ ഉപായം വഴിപിഴവിലല്ലാതെ ഇല്ല. [അത് പാഴാകാതിരിക്കയില്ല]

---

25 **فلما جاءهم** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരില്‍ ചെന്നപ്പോള്‍. **بالحق** യഥാര്‍ത്ഥവുംകൊണ്ട്. **من عندنا** നമ്മുടെ പക്കല്‍നിന്ന്. **قالوا** അവര്‍ പറഞ്ഞു. **اقتلوا** കൊലപ്പെടുത്തുവിന്‍. **أبناء الذين** യാതൊരു കൂട്ടരുടെ ആണ്‍കുട്ടികളെ. **آمنوا معه** അവന്‍റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ച. **واستحيوا** നിങ്ങള്‍ ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബാക്കിയാക്കുക) യും ചെയ്യുവിന്‍. **نساءهم** അവരുടെ സ്ത്രീകളെ, പെണ്ണുങ്ങളെ. **وما** അല്ല (ഇല്ല) . **كيد الكافرين** അവിശ്വാസികളുടെ ഉപായം, തന്ത്രം. **إلا في ضلال** വഴിപിഴവില്‍ (പാഴില്‍) അല്ലാതെ.

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനനകാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യരില്‍ ജനിക്കുന്ന ആണ്‍കുട്ടികളെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കുവാന്‍ ഫിര്‍ഔന്‍ ചെയ്തിരുന്ന പ്രഖ്യാപനമല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനുശേഷം, മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് പ്രവാചകത്വം കിട്ടിയപ്പോള്‍ ജനങ്ങള്‍ അദ്ദേഹത്തില്‍ വിശ്വസിക്കുന്നത് തടയുവാന്‍വേണ്ടി പിന്നീട് അവന്‍ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനമാണ് ഇത്.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِىٓ أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُۥٓ ۖ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِى ٱلْأَرْضِ ٱلْفَسَادَ ﴿٢٦﴾

26 ഫിര്‍ഔന്‍ (വീണ്ടും) പറയുകയാണ്: 'എന്നെ വിട്ടേക്കുവിന്‍ [അനുവദിക്കുവിന്‍], ഞാന്‍ മൂസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ, അവന്‍ അവന്‍റെ റബ്ബിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ! നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ ഭയപ്പെടുന്നു: അവന്‍ നിങ്ങളുടെ മതം മാറ്റി മറിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ അവന്‍ ഭൂമിയില്‍ കുഴപ്പം പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുമെന്ന് !'

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّى عُذْتُ بِرَبِّى وَرَبِّكُم مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ ٱلْحِسَابِ ﴿٢٧﴾

27 മൂസാ പറഞ്ഞു: '(എന്നാല്‍) ഞാന്‍ എന്‍റെ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായുള്ളവനോട് ന്യായ വിസ്താരത്തില്‍ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാ അഹംഭാവികളില്‍നിന്നും ശരണം തേടുന്നു.'

---

26 **وقَالَ فرعونُ** ഫിര്‍ഔന്‍ പറയുകയാണ്, പറഞ്ഞു. **ذَروني** എന്നെ വിട്ടേക്കുവിന്‍. **أقْتُل** ഞാന്‍ കൊല്ലാം, കൊല്ലട്ടെ. **موسى** മൂസായെ. **وليدع** അവന്‍ വിളിക്ക(പ്രാര്‍ത്ഥിക്ക) യും ചെയ്യട്ടെ. **ربه** അവന്‍റെ റബ്ബിനെ. **إني أخاف** നിശ്ചയം ഞാന്‍ ഭയപ്പെടുന്നു. **أن يبدلَ** അവന്‍ മാറ്റിമറിക്കുന്നത്. **دينكُم** നിങ്ങളുടെ മതം, ആചാരം. **أو أن يظهر** അല്ലെങ്കില്‍ അവന്‍ പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്ന്, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്ന്. **في الأرض** ഭൂമിയില്‍. **الْفساد** കുഴപ്പം. 27 **وقَالَ موسى** മൂസാ പറഞ്ഞു. **إني عذْت** നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ ശരണം (രക്ഷ) പ്രാപിക്കുന്നു. **بربي** എന്‍റെ റബ്ബില്‍. **وربكُم** നിങ്ങളുടെയും റബ്ബ്. **من كُل متكبر** എല്ലാ അഹംഭാവികളില്‍നിന്നും. **لا يؤمن** വിശ്വസിക്കാത്ത. **بيوم** ദിവസത്തില്‍. **الْحساب** വിചാരണ (ന്യായവിസ്താര) .

'മൂസാ കേവലം ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരന്‍മാത്രമാണ്; നമ്മുടെ എതിരാളി എന്ന നിലക്ക് അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് നമ്മുടെ അന്തസ്സിന് ചേര്‍ന്നതല്ല; അത് തെറ്റുധാരണകള്‍ക്ക് കാരണവുമാണ്; അതുകൊണ്ട് അവനെ കൊല്ലുന്നത് നന്നല്ല' എന്നൊക്കെ ചിലര്‍ ഫിര്‍ഔനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് 'എന്നെ വിട്ടേക്കിന്‍, ഞാന്‍ മൂസായെ കൊലപ്പെടുത്തട്ടെ' (ذروني اقتل موسى) എന്ന് അവന്‍ പറഞ്ഞതെന്ന് ഖുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ആരോ ചിലര്‍ തന്നെ മുടക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം താന്‍ മൂസായെ കൊല്ലാതിരിക്കുകയാണെന്ന് വരുത്തിത്തീര്‍ക്കുവാന്‍വേണ്ടി പറഞ്ഞതാണെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, മൂസായെ അവന്‍റെ പുതിയ വാദവുമായി വിട്ടേക്കുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ മതം അപകടത്തിലാണെന്നും, അവന്‍ നാട്ടില്‍ കുഴപ്പങ്ങള്‍ ഉണ്ടാക്കിത്തീര്‍ക്കുമെന്നുമാണ് ഫിര്‍ഔന്‍ വധശിക്ഷക്ക് ന്യായം പറയുന്നത്. ഇത് ഒരര്‍ത്ഥത്തില്‍ ശരിയുമാണ്. ശിര്‍ക്കും സ്വേച്ഛാധിപത്യവും നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് പകരം തൗഹീദും, സദാചാരവും പ്രചരിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യം. അത് പ്രായോഗികമാകുന്നതോടെ നാട്ടിന്‍റെ സ്വഭാവം മാറുകയും ചെയ്യും. ഈ ലക്ഷ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുവാന്‍ ഫിര്‍ഔനു ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ആയുധം. കയ്യൂക്കും അക്രമവുമാണെങ്കില്‍, അതിനെ ചെറുക്കുവാനുള്ള മൂസാ (عليه السلام) യുടെ ആയുധം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സഹായാര്‍ത്ഥനയാകുന്നു. വധോദ്യമത്തിനെതിരില്‍ ഈ വമ്പിച്ച ആയുധപ്രയോഗം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയതും. അതാണ് 27-ാം വചനത്തില്‍ നാം കാണുന്നത്.

'സത്യത്തിന് സഹായകനില്ലാതാവുകയില്ല' (لا يعدم الحق ناصرا) എന്നൊരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. അതുപോലെ-ഇതാ-ഈ അവസരത്തില്‍ ഒരു മാന്യന്‍ മുമ്പോട്ട് വരുന്നു! നിഷ്പക്ഷമായും, വസ്തുനിഷ്ഠമായും കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആ വധോദ്യമത്തെ സധീരം ഗുണദോഷിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-4

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّىَ ٱللَّهُ وَقَدْ جَآءَكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ كَٰذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۥ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ ٱلَّذِى يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾

28 ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽ, തന്റെ വിശ്വാസം മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ പുരുഷൻ പറഞ്ഞു: '(ഹേ, കൂട്ടരേ,) ഒരു പുരുഷൻ എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്' എന്നു പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ കൊല ചെയ്യുകയോ? അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമുണ്ട് (എന്നിട്ടും) ! അദ്ദേഹം വ്യാജം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ, തന്റെ വ്യാജം തന്റെ മേൽ തന്നെ (ദോഷകരം) ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്; അദ്ദേഹം സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിലോ, നിങ്ങളോടദ്ദേഹം താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ചിലത് നിങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, അതിരു കവിഞ്ഞവനും, വ്യാജവാദിയുമായുള്ള ഒരുവനെ അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല.

يَٰقَوْمِ لَكُمُ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ظَٰهِرِينَ فِى ٱلْأَرْضِ فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأْسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ أُرِيكُمْ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٢٩﴾

29 'എന്റെ ജനങ്ങളെ! ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷരായി (മികച്ചു) ക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറ് ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കാണ് രാജത്വമുള്ളത്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] നമുക്കു വന്നെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് നമ്മെ ആർ സഹായിക്കും?! ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്: 'ഞാൻ നല്ലതെന്നു കാണുന്ന കാര്യമല്ലാതെ, നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ കാട്ടിത്തരുന്നില്ല; ശരിയായ (തന്റേടത്തിന്റെ) വഴിക്കല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല.'

28 **وقَالَ رجلٌ** ഒരു പുരുഷൻ പറഞ്ഞു. **مؤمن** സത്യവിശ്വാസിയായ. **من آل فرعونَ** ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ട. **يكْتم** അദ്ദേഹം മറച്ചുവെച്ചിരുന്നു. **إيمانه** തന്റെ വിശ്വാസം. **أتقْتلونَ** നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയോ. **رجلاً** ഒരു പുരുഷനെ (മനുഷ്യനെ) . **أن يقُولَ** അയാൾ പറയുന്നതിനാൽ. **ربي الله** എന്റെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന്. **وقَد جاءَكُم** അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുമുണ്ട്. **بالبينات** തെളിവുകളും കൊണ്ട്. **من ربكُم** നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന്. **وإن يك** അദ്ദേഹം ആണെങ്കിൽ. **كاذبا** കളവ്, (വ്യാജം) പറയുന്നവൻ. **فَعليه** എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽതന്നെ. **كَذبه** തന്റെ വ്യാജം. **وإن يك** അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ. **صادقًا** സത്യം പറയുന്നവൻ. **يصبكُم** നിങ്ങൾക്ക് എത്തും, ബാധിക്കും. **بعض الذي** യാതൊന്നിൽ ചിലത്. **يعدكم** അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുന്ന. **إن الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. **لا يهدي** അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. **من** യാതൊരുവനെ. **هو** അവൻ. **مسرف** അതിര് കവിഞ്ഞവനാണ്. **كَذاب** കള്ളവാദിയായ, വ്യാജക്കാരനാണ്. 29 **يا قَوم** എന്റെ ജനങ്ങളെ. **لَكُم** നിങ്ങൾക്കാണ്, നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. **الْملك** രാജത്വം, ഭരണാധിപത്യം. **اليوم** ഇന്നു. **ظاهرين** പ്രത്യക്ഷരായ (മികച്ച, വിജയികളായ) നിലക്ക്. **في الأرض** ഭൂമിയിൽ. **فَمن ينصرنا** എന്നാൽ നമ്മെ ആർ സഹായിക്കും, നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്നതരാണ്. **من بأس الله** അല്ലാഹുവിന്റെ ദണ്ഡന(ശിക്ഷ)

യിൽ നിന്ന്. **إِن جَآءَنَا** അത് നമുക്ക് വന്നാൽ. **قَالَ فِرۡعَوۡنُ** ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. **مَآ أُرِيكُمۡ** ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നില്ല. **إِلَّا مَآ** യാതൊന്നല്ലാതെ. **أَرَىٰ** ഞാൻ കാണുന്ന, അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന. **وَمَآ أَهۡدِيكُمۡ** ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല. **إِلَّا سَبِيلَ** വഴിക്കല്ലാതെ. **ٱلرَّشَادِ** ശരിയുടെ (തൻെറടത്തിൻെറ, നൻമയുടെ) .

ഫിർഔൻെറ കക്ഷിയിൽപെട്ട ഈ മാന്യ പുരുഷൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു സത്യവിശ്വാസിയാണ്. എങ്കിലും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹം മൂസാ (عليه السلام) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്-നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി എന്ന നിലക്ക് - കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ തുറന്ന് കാണിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുമല്ലോ. മൂസാ (عليه السلام) സത്യവാദിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം തീർത്ത് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അതിലേക്കുള്ള സൂചനകൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നുണ്ട്. മൂസാ (عليه السلام) സത്യവാദിയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം ഉണ്ടായേക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഗൗരവപൂർവ്വം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് തുളച്ച് ചെല്ലുവാൻ പോരുന്നതാണ് ആ പ്രസ്താവന. അതിൻെറ ഉൾക്കനം മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഫിർഔൻ-അദ്ദേഹത്തോട് കയർക്കുകയോ, തർക്കിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ-എൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നത് മാത്രമാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നതെന്നും, ഞാൻ നിങ്ങളെ ശരിയായ വഴിക്ക് തന്നെയാണ് നയിക്കുന്നതെന്നും സൗമ്യ സ്വരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻെറ അസ്തിത്വത്തെയും, അവൻെറ രക്ഷാകർത്തൃത്വത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ഫിർഔനും കൂട്ടരും എന്ന് ഈ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ധിക്കാരവും, അധികാരപ്രമത്തതയും നിമിത്തം മനസ്സാക്ഷിയെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ സത്യത്തെ വാഗ്മൂലവും, പ്രവൃത്തിമൂലവും നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ക്രമേണ ഔദ്ധത്യം വർദ്ധിക്കുകയും, 'ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ഒരു ആരാധ്യനുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല' (ما علمت لكم من اله غيرى) എന്നും ''ഞാനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഉന്നതനായ റബ്ബ്''' (انا ربكم الاعلى) എന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അവൻ ചങ്കൂറ്റം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല, നേരെമറിച്ച് ധിക്കാരവും അഹങ്കാരവും കാരണം മനസ്സാക്ഷിയെ മറച്ചുവെച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഫിർഔനും ജനതയും മൂസാ (عليه السلام) നബിയെയും, തൗഹീദിനെയും നിഷേധിച്ചതെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂസാ (عليه السلام) നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവരെപ്പറ്റി സൂ: നംല് 14ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وجحدوا بها واستيقنتها انفسهم ظلما وعلوا (തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ അവയെ ദൃഢമായി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കെ അക്രമവും, പൊങ്ങച്ചവുമായിക്കൊണ്ട് അവരതിനെ നിഷേധിച്ചു.)

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, 'എൻെറ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് പറഞ്ഞതിൻെറ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയാണോ'' എന്ന് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സത്യവിശ്വാസി ആക്ഷേപിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ നബി(ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ജനത തിരുമേനിയെ കൊല ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ച അവസരത്തിൽ, അതേ വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനിയെ സഹായിച്ച ഒരു സത്യവിശ്വാസി ആ ജനതയിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതെ, അബൂബക്കർ സിദ്ധീഖ് (رضي الله عنه) ഇമാം ബുഖാരി (رحمه الله) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ' (رضي الله عنه) പറയുകയാണ്: റസൂൽ (ﷺ) തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് മുശ്രിക്കുകൾ പ്രവർത്തിച്ച ഏറ്റവും കഠിനകൃത്യം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറ് (رضي الله عنه) നോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റസൂൽ (ﷺ) കഅ്ബയുടെ മുററത്ത് നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഉഖ്ബത്തുബ്നുഅബീമുഐത്ത് (عقبة بن ابى معيط) മുന്നോട്ട് വന്ന് തിരുമേനിയുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു. തൻെറ വസ്ത്രം തിരുമേനിയുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് ഊക്കോടെ കുടുക്കി

വലിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ അബൂബക്കർ (ﷺ) മുമ്പോട്ട് ചെന്നു. ഉഖ്ബത്തിൻെറ ചുമലിൽ പിടിച്ച് അവനെ നബി (ﷺ) യിൽ നിന്ന് തട്ടിമാറ്റി. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: ഒരു മനുഷ്യൻ എൻെറ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് പറയുന്നതിനാൽ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ കൊല ചെയ്യുകയോ? അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്ക് തെളിവുകൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടുതാനും! (أتقتلو رجلاً يقول الخ) അബൂബക്കർ (ﷺ) ൻെറ ഇത്തരം ചില രംഗങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് അലി (ﷺ) ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി: 'അബൂബക്കറിൻെറ ഒരു നാഴിക സമയം, ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിലെ ആ സത്യവിശ്വാസിയെപ്പോലുള്ളവനെക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമമായിരുന്നു. ആ മാന്യൻ തൻെറ ഈമാൻ (വിശ്വാസം) മറച്ചുവെച്ചിരിക്കയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവൻെറ കിത്താബിൽ പ്രശംസിച്ചു. അബൂബക്കറാകട്ടെ, തൻെറ ഈമാൻ പരസ്യമാക്കുകയും, തൻെറ ധനവും രക്തവും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്ത പുരുഷനാണ്.' (البزار وابو نعيم) ആ സത്യവിശ്വാസിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കി ഭാഗം അല്ലാഹു തുടർന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

30 (ആ) വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള ആൾ (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ സഖ്യകക്ഷികളുടെ ദിവസം പോലെയുള്ള(ശിക്ഷാ ദിവസം വരുന്ന) തിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു;-	وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَـٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ ٱلْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾
31 'അതായത്, നൂഹിൻെറ ജനതയുടെയും, ആദിൻെറയും, ഥമൂദിൻെറയും, അവർക്ക് ശേഷമുള്ളവരുടെയും പതിവു പോലെയുള്ളതിനെ. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോട് യാതൊരു അക്രമവും ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലതാനും. [അവരുടെ പ്രവൃത്തിദോഷമാണവർക്കു ശിക്ഷ വരുത്തുന്നത്.]	مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَٱلَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا ٱللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾
32 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! പരസ്പരം (നില) വിളി കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളിൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു;-	وَيَـٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ ٱلتَّنَادِ ﴿٣٢﴾
33 'അതായത്, നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുന്ന ദിവസം! അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരാളും നിങ്ങൾക്കില്ല. അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന ഒരാളും ഇല്ല.'	يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۗ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾

30 **وقَالَ** പറഞ്ഞു. **الذي آمن** വിശ്വസിച്ച ആൾ. **يا قوم** എൻെറ ജനങ്ങളെ. **إني أخاف** നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. **عليكُم** നിങ്ങളുടെ മേൽ. **مثْلَ يوم** ദിവസംപോലെയുള്ളത്. **الأحزاب** സഖ്യ (മിത്ര) കക്ഷികളുടെ. 31 **مثْلَ دأب** അതായത് സമ്പ്രദായം (പതിവു) പോലെ. **قوم نوح** നൂഹിൻെറ ജനതയുടെ. **وعاد وثمود** ആദിൻെറയും ഥമൂദിൻെറയും. **والذين** യാതൊരുവരുടെയും. **من بعدهم** അവരുടെ ശേഷമുള്ള. **وما الله** അല്ലാഹു ഇല്ല. **يريد** ഉദ്ദേശിക്കും. **ظلما** അക്രമം, അനീതി. **للعباد** അടിയാൻമാർക്ക്. 32 **ويا قوم** എൻെറ ജനങ്ങളേ. **إني أخاف** നിശ്ചയം ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. **عليكُم** നിങ്ങളുടെമേൽ. **يوم التناد** അന്യോന്യം വിളി (നിലവിളി) കൂട്ടുന്ന ദിവസത്തെ. 33 **يوم تولونَ** അതായത് നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞോടുന്ന ദിവസം. **مدبرين** പിന്നോക്കം വെച്ചവരായി. **ما لكُم** നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ല, ഇല്ലാത്ത നിലയിൽ. **من الله**

അല്ലാഹുവില്‍ നിന്ന്. **من عاصم** യാതൊരു രക്ഷകനും, കാക്കുന്നവനും. **ومن يضلل** ആരെയെങ്കിലും വഴിപിഴവിലാക്കിയാല്‍. **الله** അല്ലാഹു. **فَما له** എന്നാല്‍ അവന്നില്ല. **من هاد** യാതൊരു വഴികാട്ടിയും, മാര്‍ഗ്ഗദര്‍ശകനും.

സത്യവിശ്വാസി ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് ഇഹലോകത്തുവെച്ച് സംഭവിക്കാവുന്ന പൊതുശിക്ഷയും, രണ്ടാമത്തേത് പരലോകശിക്ഷയും ആകുന്നു. അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയവര്‍ എന്ന് പറഞ്ഞത് ആരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആ ജനത വളരെ മുമ്പ് മുതല്‍ക്കേ സത്യത്തില്‍നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുള്ള ഒരു ജനതയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഇനിയെങ്കിലും ആ നില അവര്‍ മാറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِى شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ ٱللَّهُ مِنۢ بَعْدِهِۦ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٤﴾

34 'മുമ്പ് യൂസുഫ് നിങ്ങള്‍ക്ക് തെളിവുകളുമായി വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം നിങ്ങള്‍ക്ക് കൊണ്ടുവന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങള്‍ സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (മരണമടഞ്ഞ്) കാലം ചെന്നപ്പോള്‍ നിങ്ങള്‍ പറഞ്ഞു: 'ഇയാളുടെ ശേഷം അല്ലാഹു (ഇനി) ഒരു റസൂലിനെയും നിയോഗിക്കുന്നതേ അല്ല' എന്ന് ! അപ്രകാരം, ഏതൊരുവന്‍ അതിരുകവിഞ്ഞവനും സംശയാലുവുമാണോ അവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു.'

---

34 **ولقَد جاءَكُم** നിങ്ങള്‍ക്ക് വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. **يوسف** യൂസുഫ്. **من قَبلُ** മുമ്പ്. **بِالبينات** തെളിവുകളുമായിട്ട്. **فَما زلتم** എന്നിട്ട് നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. **في شك** സംശയത്തില്‍. **مما** യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി. **جاءَكُم به** അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്ന. **حتى إذَا هلك** അങ്ങനെ അദ്ദേഹം നാശമടഞ്ഞ(കാലംചെന്ന)പ്പോള്‍. **قُلتُم** നിങ്ങള്‍ പറഞ്ഞു. **لن يبعثَ الله** അല്ലാഹു നിയോഗിക്ക(എഴുന്നേല്പിക്ക) യില്ലത്തന്നെ. **من بعده** അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം. **رسولاً** ഒരു റസൂലിനെയും, ദൂതനെയും. **كَذَلك** അപ്രകാരം. **يضل الله** അല്ലാഹു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. **من** യാതൊരുവനെ. **هو مسرف** അവന്‍ അതിരുകവിഞ്ഞവനാണ്. **مرتاب** സംശയാലുവാണ്, സന്ദേഹിയാണ്.

ഈജിപ്തില്‍ നിലവിലുള്ള 'ഖിബ്ത്ത്വീ' വര്‍ഗ്ഗത്തിന്‍റെയും ഫറോവ രാജകുടുംബത്തിലെ പൂര്‍വ്വ പിതാക്കളുടെയും കാലത്തായിരുന്നു യൂസുഫ് നബി (عليه السلام) ഈജിപ്തില്‍ ഭരണമേധാവിയായിരുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ കുടുംബം അവിടെ കൂടി താമസമാക്കിയതും. അക്കാലത്ത് ഇവരുടെ പൂര്‍വ്വപിതാക്കള്‍ യൂസുഫ് (عليه السلام) നബിയെ ഭരണനേതാവെന്ന നിലക്ക് അനുസരിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ദൗത്യമാകുന്ന തൗഹീദില്‍ വേണ്ടതുപോലെ ഉറച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്‍റെ ശേഷമാകട്ടെ, അവര്‍ കൂടുതല്‍ കൂടുതല്‍ അതില്‍നിന്ന് അകന്നുംകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഒരു റസൂല്‍ വന്നേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാകട്ടെ, വന്നാല്‍ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയാകട്ടെ, വന്നാല്‍ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹമാകട്ടെ, അവര്‍ക്കില്ലായിരുന്നു. അങ്ങിനെ, സത്യത്തില്‍ സംശയാലുക്കളും, ദുര്‍മ്മാര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ അതിരുകവിഞ്ഞവരുമായിക്കൊണ്ട് ഒരു ദീര്‍ഘകാല പാരമ്പര്യം പുലര്‍ത്തിവന്ന ജനതയായിരുന്നു അത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ജനത നന്നായിത്തീരുക പ്രയാസമാണല്ലോ.

സംശയാലുക്കളും അതിരു കവിഞ്ഞുവരുമെന്ന് പറഞ്ഞത് ഏതു തരക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്? ഇവരെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല എന്ന് പറയുവാൻ കാരണം എന്താണ്? അടുത്ത വചനം നോക്കുക:-

ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۖ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ ٱللَّهِ وَعِندَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۚ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

35 അതായത്, തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയിട്ടുള്ള യാതൊരു അധികൃതലക്ഷ്യവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ [ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ] തർക്കം നടത്തുന്നവർ. അത് [തർക്കം] അല്ലാഹുവിങ്കലും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ അടുക്കലും ക്രോധത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ച തത്രെ! അപ്രകാരം, അഹംഭാവികളും സ്വേച്ഛാലുക്കളുമായവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്ര വെക്കുന്നതാണ്. [സത്യബോധം അവയിൽ പ്രവേശിക്കാതായിത്തീരും.]

---

35 **الذين يجادلون** അതായത് തർക്കം നടത്തുന്നവർ. **في آيات الله** അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്ത് (ദൃഷ്ടാന്തം) കളിൽ. **بغير سلطان** ഒരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും (പ്രമാണവും) കൂടാതെ. **أتاهم** തങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള, കിട്ടിയിട്ടുള്ള. **كبر** അത് വളരെ വലുതാണ്, വമ്പിച്ചതായിരിക്കുന്നു. **مقتا** ക്രോധത്തിൽ, ക്രോധത്താൽ. **عند الله** അല്ലാഹുവിങ്കൽ. **وعند الذين آمنوا** വിശ്വസിച്ചവരുടെ അടുക്കലും. **كذلك** അപ്രകാരം. **يطبع الله** അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്ന. **على كل قلب** എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളുടെമേലും. **متكبر** അഹംഭാവിയുടെ. **جبار** സ്വേച്ഛാലുവായ (ക്രൂരമനസ്ക്കനായ) .

സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, കൂടുതൽ വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ അന്വേഷണബുദ്ധ്യാ ചർച്ച നടത്തുന്നത് നല്ല സ്വഭാവംതന്നെ. നേരെമറിച്ച്-അഞ്ചാം വചനത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ-സത്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും, സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി തർക്കം നടത്തുന്നത് എത്രമാത്രം അപലപനീയമാണെന്ന് ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൻെറയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും കടുത്ത ശാപകോപങ്ങൾക്ക് അത് കാരണമായിത്തീരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഹൃദയത്തിലേക്ക് നൻമയുടെ പ്രവേശനം പോലും അതുമൂലം തടയപ്പെടുന്നു. അതെ, ഇഹത്തിൽ അത് മനുഷ്യനെ മൃഗീയതയിലേക്ക് അധഃപതിപ്പിക്കുകയും, പരത്തിൽ കാലാകാല ദൗർഭാഗ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

بغير سلطان اتاهم (തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ അധികൃതലക്ഷ്യമൊന്നും കൂടാതെ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മതകാര്യങ്ങളിലും, ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിലും അവലംബമാക്കേണ്ടത്, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവൻെറ ദൂതൻമാരായ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളാണ്.-അഥവാ യുക്തിവാദങ്ങളോ, ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായങ്ങളോ, മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളോ അല്ല-എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. وعند الذين امنوا (സത്യവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കലും) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒട്ടും യോജിക്കാത്ത സ്വഭാവമാണ് തർക്കം എന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. തർക്കം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അതിര് കവിഞ്ഞവൻ (مسرف)، സംശയാലു, (مرتا)،അഹംഭാവി (متكبر) , സ്വേച്ഛാലു (جبار) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ പ്രയോഗവും അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള വെറുപ്പിൻെറ കാഠിന്യത്തെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. നബി (ﷺ) പറയുന്നു:-

١) ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه الا اوتو الجدل –احمد والترمذى وابن ما جه

٢) من تعلم صرف الكلام ليسبى به قلوب الرجال او الناس لم يقبل الله منه يوم القيمة صرفا ولا عدلا– ابوداود

(സാരം: 1. ഏതൊരു ജനതയും തന്നെ അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നതിനുശേഷം തർക്കവാസന ഉണ്ടായിത്തീർന്നല്ലാതെ വഴിപിഴച്ചുപോയിട്ടില്ല. (അ; തി; ജ.) 2. ഏതൊരുവൻ പുരുഷൻമാരുടെ-അല്ലെങ്കിൽ (*) മനുഷ്യരുടെ- ഹൃദയങ്ങളെ അധീനപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി തിരിച്ചുമറിച്ച് സംസാരിക്കുവാൻ പഠിച്ചുവോ അവനിൽനിന്ന് ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു നിർബ്ബന്ധ കർമ്മവും, ഐച്ഛിക കർമ്മവും സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. (ദ.) തർക്കം നടത്തുന്നത് ഇത്രയും ആപൽക്കരവും ശപിക്കപ്പെട്ടതും ആയതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് എത്രയോ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആവർത്തിച്ചാക്ഷേപിക്കുന്നതും.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَـٰهَـٰمَـٰنُ ٱبْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّىٓ أَبْلُغُ ٱلْأَسْبَـٰبَ ﴿٣٦﴾

36 ഫിർഔൻ പറയുകയാണ്: 'ഓ ഹാമാൻ നീ എനിക്കൊരു ഉന്നതസൗധം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക. ഞാൻ (ആ) മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നേക്കാം.-

أَسْبَـٰبَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰٓ إِلَـٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّى لَأَظُنُّهُۥ كَـٰذِبًا ۚ وَكَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ ٱلسَّبِيلِ ۚ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِى تَبَابٍ ﴿٣٧﴾

37 അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ; എന്നിട്ട് (അവിടെച്ചെന്ന്) മൂസായുടെ 'ഇലാഹി'ലേക്ക് ഞാൻ എത്തിനോക്കാം. നിശ്ചയമായും അവൻ കളവുപറയുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.' ഇപ്രകാരം, ഫിർഔന് അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ (നേരായ) വഴിയിൽനിന്ന് തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔന്റെ തന്ത്രം നാശനഷ്ടത്തിലല്ലാതെ ഇല്ല.

---

36 **وقَالَ فرعونُ** ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു. **يا هامانُ** ഹാമാനേ. **ابنِ لي** നീ എനിക്ക് നിർമ്മിക്കുക, കെട്ടിപ്പെടുക്കുക. **صرحا** ഒരു ഉന്നത സൗധം, സ്തംഭം. **لعلي أبلُغُ** ഞാൻ എത്തിയേക്കാം, എത്തിച്ചേരാൻ. **ألأسباب** മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, കാരണങ്ങളിൽ. 37 **أسبابَ السماوات** അതായത് ആകാശങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ. **فَأطلع** എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) ഞാൻ എത്തിനോക്കാം, നോക്കിക്കാണാം. **إلى إله موسى** മൂസായുടെ ഇലാഹിലേക്ക്. **وإني** നിശ്ചയമായും ഞാൻ. **لأظنه** അവനെ വിചാരിക്കുന്നു. **كاذبا** കളവ് പറയുന്നവനെന്ന്. **وكَذَلكَ** അപ്രകാരം. **زين لفرعونَ** ഫിർഔന് അലങ്കാരമായി (ഭംഗിയായി) കാണിക്കപ്പെട്ടു. **سوءُ عمله** അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തി. **وصد** അവൻ തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. **عن السبيل** വഴിയിൽനിന്ന്. **وما كيد فرعونَ** ഫിർഔന്റെ തന്ത്രം (ഉപായം) അല്ല. **إلا في تبابٍ** (നാശത്തിൽ, പാഴിൽ, നഷ്ടത്തിൽ) അല്ലാതെ.

ഒരു വമ്പിച്ച സൗധം കെട്ടിപ്പൊക്കിയാൽ അതിന്റെ മുകളിൽ കയറിച്ചെന്ന് ആകാശത്തിൽ പ്രവേശിക്കാമെന്നും, മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെ ഇലാഹായ അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ കഴിയുമെന്നും ഫിർഔൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ധരിച്ചിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കേവലം പൊതുജനങ്ങളെ കബളപ്പിക്കുവാനും, മൂസാ (عليه السلام) നെ പരിഹസിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുമായിരിക്കും അത്. كيدفرعون (ഫിർഔന്റെ ഉപായം-അഥവാ തന്ത്രം) എന്ന് അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

തന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ഇടയിൽ സ്വീകരണം ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, ആ സത്യവിശ്വാസിയായ മാന്യൻ, അവരെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചു നോക്കുന്നു. നശ്വരമായ ഈ ജീവിത താല്പര്യത്തിൽ മുഴുകി വഞ്ചിതരാകാതെ, ശാശ്വതമായ

---

* നിവേദകന്റെ സംശയമാണിത്. നബി (ﷺ)ഉപയോഗിച്ച പദം ഈ രണ്ടിലൊന്നായിരുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

പാരത്രികജീവിതത്തിലെ സൗഭാഗ്യത്തിനുവേണ്ടി അതിമേതായ സത്യമാർഗ്ഗം കൈക്കൊള്ളുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയസ്പർശിയായ അതിലെ ഓരോ വാചകവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിശ്വാസദാർഢ്യതയും, അദ്ദേഹത്തിന് ആ ജനതയുടെ നൻമയിലുള്ള ഗുണകാംക്ഷയും എത്രത്തോളമാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു:-

വിഭാഗം-5

38 (ആ) വിശ്വസിച്ചവൻ പറഞ്ഞു: 'എൻെറ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻതുടരുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ (തൻേറടത്തിൻെറ) മാർഗ്ഗം കാട്ടിത്തരാം.

وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَـٰقَوْمِ ٱتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ ٱلرَّشَادِ ﴿٣٨﴾

39 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! നിശ്ചയമായും ഈ ഐഹികജീവിതം ഒരു (താൽക്കാലിക) വിഭവം മാത്രമാണ്; നിശ്ചയമായും പരലോകമത്രെ സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ ഭവനം.

يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا هَـٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا مَتَـٰعٌ وَإِنَّ ٱلْـَٔاخِرَةَ هِىَ دَارُ ٱلْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

40 'ആരെങ്കിലും ഒരു തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അതിൻെറ അത്രക്കല്ലാതെ അവന് പ്രതിഫലം [ശിക്ഷ] കൊടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല; ആണിൽ നിന്നോ, പെണ്ണിൽ നിന്നോ ആരെങ്കിലും-അയാൾ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട്- സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിച്ചാലോ, എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. അവർക്ക് അവിടെവെച്ച് ഒരു കണക്കും കൂടാതെ (സുഭിക്ഷമായി) ഉപജീവനം ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും.

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَـٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

41 'എൻെറ ജനങ്ങളേ! എനിക്കെന്താണ്?!- നിങ്ങളെ ഞാൻ രക്ഷ(യുടെ വഴി) യിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു; നിങ്ങളെന്നെ നരകത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നു! (ഇതെന്താശ്ചര്യം!)

۞ وَيَـٰقَوْمِ مَا لِىٓ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلنَّجَوٰةِ وَتَدْعُونَنِىٓ إِلَى ٱلنَّارِ ﴿٤١﴾

42 '(അതെ) ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിക്കുവാനും, എനിക്ക് യാതൊരു അറിവുമില്ലാത്ത വസ്തുവെ അവനോട് പങ്കുചേർക്കുവാനുമായി നിങ്ങൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു; ഞാനാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവനിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു!'

تَدْعُونَنِى لِأَكْفُرَ بِٱللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِۦ مَا لَيْسَ لِى بِهِۦ عِلْمٌ وَأَنَا۠ أَدْعُوكُمْ إِلَى ٱلْعَزِيزِ ٱلْغَفَّـٰرِ ﴿٤٢﴾

---

38 **وقَالَ** പറഞ്ഞു. **الذي آمن** വിശ്വസിച്ചവൻ. **يا قوم** എൻെറ ജനങ്ങളെ. **اتبعون** എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ. **أهدكم** ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കാം, നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരും. **سبيلَ الرشاد** ശരിയായ (തന്റേടത്തിൻെറ) വഴി. 39 **يا قوم** എൻെറ ജനങ്ങളെ. **إنما هذه الحياةُ** നിശ്ചയമായും ഈ ജീവിതം. **الدنيا** ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ. **متاع** ഒരു വിഭവം (ഉപകരണം) മാത്രമാകുന്നു. **وإن الآخرةَ** നിശ്ചയമായും പരലോകം. **هي** അതത്രെ. **دار القَرار** സ്ഥിരവാസത്തിൻെറ ഭവനം, താമസിക്കുവാനുള്ള വീട്. 40 **من عملَ** ആരെ

ങ്കിലും പ്രവര്‍ത്തിച്ചാല്‍. **سَيِّئَةً** ഒരു തിന്‍മ. **فَلَا يجزى** എന്നാലവന് പ്രതിഫലംകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല. **إلا مثْلَها** അതുപോലെയുള്ളതിന് (അതിന്‍റെ അത്രക്ക്) അല്ലാതെ. **ومن عملَ** ആരെങ്കിലും പ്രവര്‍ത്തിച്ചാല്‍. **صالحا** സല്‍ക്കര്‍മ്മം, നല്ലത്. **من ذكر** ആണില്‍നിന്ന്. **أو أنثَى** അല്ലെങ്കില്‍ പെണ്ണില്‍നിന്ന്. **وهو مؤمن** അവന്‍ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കെ. **فَأُولَئك** എന്നാല്‍ അക്കൂട്ടര്‍. **يدخلونَ الجنةَ** അവര്‍ സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കും. **يرزقُونَ** അവര്‍ക്ക് നല്‍കപ്പെടും, ഉപജീവനം ലഭിക്കും. **فيها** അതില്‍. **بِغير حسابٍ** ഒരു കണക്കും കൂടാതെ. 41 **ويا قوم** എന്‍റെ ജനങ്ങളെ. **ما لي** എനിക്കെന്താണ് (എന്തുപറ്റി) . **أدعوكُم** ഞാന്‍ നിങ്ങളെ ക്ഷണി(വിളി) ക്കുന്നു. **إلى النجاة** രക്ഷയിലേക്ക്, മുക്തിയിലേക്ക്. **وتدعونَنِي** നിങ്ങള്‍ എന്നെ വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു. **إلى النار** നരകത്തിലേക്ക്. 42 **تدعونَنِي** നിങ്ങള്‍ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു. **لأكْفُرَ** ഞാന്‍ അവിശ്വസിക്കുവാന്‍. **بِالله** അല്ലാഹുവില്‍. **وأشرِكَ** ഞാനവനോട് പങ്ക് ചേര്‍ക്കുവാനും. **به** യാതൊന്നിനെ. **ما ليس لي** എനിക്കില്ല. **به علم** അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അറിവും. **وأنا أدعوكُم** ഞാനാകട്ടെ നിങ്ങളെ ക്ഷിക്കുന്നു. **إلى العزيز** പ്രതാപശാലിയിലേക്ക്. **الغفار** വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ.

നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസി ആദ്യത്തില്‍ തന്‍റെ സത്യവിശ്വാസം മൂടിവെക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്രമേണ അദ്ദേഹം അത് തുറന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, വ്യക്തമായ ഭാഷയില്‍ തന്നെ അദ്ദേഹം അവരെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും, ശിര്‍ക്കിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു പങ്കുകാരും ഉള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല: വല്ലവരും ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കില്‍ ഞാനവനെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നു: പക്ഷേ ആരും ഇല്ലല്ലോ; എന്നിരിക്കെ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ഞാന്‍ എങ്ങിനെ അവനോട് പങ്കുചേര്‍ക്കും? എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം അവരെ ഓര്‍മ്മിപ്പിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِىٓ إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُۥ دَعْوَةٌ فِى ٱلدُّنْيَا وَلَا فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَآ إِلَى ٱللَّهِ وَأَنَّ ٱلْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ﴿٤٣﴾

43 'അല്ല-(സത്യമെന്ന്) സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു: നിങ്ങള്‍ യാതൊന്നിലേക്ക് എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിന് ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ യാതൊരു ക്ഷണവും (ഉണ്ടായിരിക്കുവാന്‍) പാടില്ലെന്നും,-നമ്മുടെ(യെല്ലാം) തിരിച്ചുചെല്ലല്‍ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണെന്നും, അതിരുകവിഞ്ഞവര്‍ തന്നെയാണ് നരകത്തിന്‍റെ ആള്‍ക്കാര്‍ എന്നും.'

---

43 **لا جرم** അല്ല- സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു (തിര്‍ച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) തെറ്റല്ല(സത്യം തന്നെ) . **أنما تدعونَنِي إليه** നിങ്ങള്‍ എന്നെ യാതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതാണെന്ന്. **ليس له** അതിനില്ല (പാടില്ല--അര്‍ഹതയില്ല) . **دعوةٌ** ക്ഷണം, വിളിച്ച് പ്രാര്‍ത്ഥിക്കല്‍. **في الدنيا** ഇഹത്തില്‍. **ولا في الآخرة** പരത്തിലും ഇല്ല. **وأن مردنا** നമ്മുടെ തിരിച്ചുചെല്ലല്‍ ആണെന്നും. **إلى الله** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്. **وأن المسرفين** അതിരുകവിഞ്ഞവരാണെന്നും. **هم** അവര്‍ തന്നെ. **أصحاب** ആള്‍ക്കാര്‍. **النار** നരകത്തിന്‍റെ.

لا جرم ('ലാ- ജറമ') എന്ന വാക്കിനാണ് നാമിവിടെ 'അല്ല, സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു' വെന്ന് അര്‍ത്ഥം കല്‍പ്പിച്ചത്. لا എന്ന അവ്യയം 'അല്ല-കാര്യം അപ്രകാരമല്ല' എന്ന നിഷേധത്തെ കുറിക്കുന്നു. جرم എന്ന ക്രിയ 'സ്ഥാപിതമായി-അഥവാ താഴെ പറയുന്ന കാര്യം തീര്‍ച്ചപ്പെട്ടതാണ്' (حق وثبت) എന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടര്‍ന്നുള്ള വാക്കുകള്‍ ഇതിന്‍റെ കര്‍ത്തൃസ്ഥാനത്ത് നിലകൊള്ളുന്നു. വേറെ പ്രകാരത്തിലും ചിലര്‍ അതിന് അര്‍ത്ഥം കല്‍പ്പിക്കാറുണ്ട്. ഏതായാലും തുടര്‍ന്ന് പറയുന്ന കാര്യം യഥാര്‍ത്ഥമെന്ന് (حقا) തീര്‍ത്ത് പറയുകയാണ് ആ പ്രയോഗത്തിന്‍റെ താല്‍പര്യം. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ, മറ്റേതൊന്നിനെ ആരാധിക്കുവാന്‍ വേണ്ടി നിങ്ങളെന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതായാലും ശരി, അവയ്ക്കൊന്നും തന്നെ ഇഹത്തിലും

പരത്തിലും ആരാധനക്ക് അർഹതയില്ല; അവയുടെ ആരാധനക്കുവേണ്ടി ക്ഷണമോ പ്രചാരണമോ നടത്തപ്പെടുവാൻ പാടുള്ളതുമല്ല; നാമെല്ലാം മരണാനന്തരം തിരിച്ചെത്തുന്നത് അല്ലാഹുവിലേക്കല്ലാതെ മറ്റാരുടെ അടുക്കലേക്കുമല്ല; അപ്പോൾ അവന് പങ്കുകാരെ സ്വീകരിച്ചു വന്ന അതിക്രമികൾ ആരൊക്കെയാണോ അവർ തന്നെയായിരിക്കും നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുന്നതും എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുതകൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തണം-യാതൊരു നീക്കുപോക്കും അതിലില്ല-എന്ന് സാരം. ആ മാന്യ പുരുഷൻ തൻെറ ജനതയുടെ നിലപാടിൽ വികാരഭരിതനായിക്കൊണ്ട് ആ സദുപദേശം ഇങ്ങിനെ സമാപിക്കുന്നു:-

فَسَتَذْكُرُونَ مَآ أَقُولُ لَكُمْ ۚ وَأُفَوِّضُ أَمْرِىٓ إِلَى ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

44 ‘എന്നാൽ, നിങ്ങളോട് ഞാൻ പറയുന്നത് വഴിയെ നിങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളും! എൻെറ കാര്യം ഞാൻ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.’

---

44 فَسَتَذْكُرُونَ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ വഴിയെ ഓർത്തുകൊള്ളും. مَا أَقُولُ ഞാൻ പറയുന്നത്. لَكُمْ നിങ്ങളോട്. وَأُفَوِّضُ ഞാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക(ഭരമേല്പിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. أَمْرِي എൻെറ കാര്യം. إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക്. إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. بِالْعِبَادِ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി.

ഹൃദയം നൊന്തുകൊണ്ട് ആ മാന്യൻ ചെയ്ത അവസാനത്തെ താക്കീതാണിത്. പക്ഷേ, അതൊന്നും ചെവിക്കൊള്ളുവാൻ അവർക്ക് സൻമനസ്സുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഏതോ പ്രകാരത്തിൽ അക്രമിക്കുവാൻപോലും ഗൂഢമായി പരിപാടിയിടുകയാണ് അവർ ചെയ്തത് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക;

فَوَقَىٰهُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِ مَا مَكَرُوا۟ ۖ وَحَاقَ بِـَٔالِ فِرْعَوْنَ سُوٓءُ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٥﴾

45 അപ്പോൾ, അവർ കുതന്ത്രം ചെയ്തതിൻെറ തിൻമകൾ അദ്ദേഹത്തിന് (ബാധിക്കാതെ) അല്ലാഹു കാത്തു. ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ (വന്നു) വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

---

45 فَوَقَاهُ اللَّهُ അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ കാത്ത്. سَيِّئَاتِ مَا യാതൊന്നിൻെറ തിൻമകളെ (കെടുതികളിൽനിന്ന്) . مَكَرُوا അവർ കുതന്ത്രം ചെയ്ത. وَحَاقَ വന്നിറങ്ങുക(വലയം ചെയ്യുക) യും ചെയ്തു. بِآلِ فِرْعَوْنَ ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽ. سُوءُ الْعَذَابِ കടുത്ത ശിക്ഷ.

അവർ പരിപാടിയിട്ടിരുന്ന ആ കുതന്ത്രം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അതൊന്നും ബാധിക്കാതെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ കാത്തുരക്ഷിച്ചു. പരലോകത്തും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് രക്ഷ നൽകുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പകരം അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേരെ ആക്രമത്തിന് വട്ടം കൂട്ടിയ ഫിർഔന്നും ജനതക്കും സംഭവിച്ചതോ? ഈ ലോകത്തുവെച്ചും ശിക്ഷ, പിന്നീട് ഖിയാമത്തുനാൾവരെയും ശിക്ഷ, അവസാനം കാലാകാലം ഒഴിവില്ലാത്ത ശിക്ഷയും! ഈ മൂന്നിൽ ആദ്യത്തേതിനെക്കുറിച്ചാണ് ‘ഫിർഔൻെറ ആൾക്കാരിൽ കടുത്ത ശിക്ഷ വന്ന് വലയം ചെയ്തു’’ എന്ന് പറഞ്ഞത്. അതെ, അവരെല്ലാം ചെങ്കടലിൽ അതിദാരുണമാംവണ്ണം മുങ്ങി നശിച്ചു. തുടർന്നുള്ള രണ്ട് ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചും അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നു:-

46 നരകം! രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും അവർ അതിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന താണ്. (ഖിയാമത്താകുന്ന) അന്ത്യഘട്ടം നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസമാകട്ടെ, (കൽപ നയുണ്ടാകും:) 'ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാ രെ ഏറ്റവും കഠിനശിക്ഷയിൽ പ്രവേശി പ്പിക്കുവിൻ' (എന്ന്) !

ٱلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ ٱلسَّاعَةُ أَدْخِلُوٓا۟ ءَالَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٦﴾

---

46 **النار** നരകം, അഗ്നി. **يعرضونَ** അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. **عليْها** അതിൽ, അതിന്നടുക്കൽ. **غُدوا** രാവിലെ. **وعشيا** വൈകുന്നേരവും. **ويوم تقُوم** നിലകൊള്ളുന്ന(സംഭവിക്കുന്ന) ദിവസം. **السّاعةُ** അന്ത്യ ഘട്ടം (ഖിയാമത്ത്) . **أُدخلُوا** പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ. **آلَ فرعونَ** ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാരെ. **أشد العذَابِ** ഏറ്റവും കഠിനശിക്ഷയിൽ.

രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവർ നരകത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുക എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. അദൃശ്യലോകത്തുവെച്ച് നടക്കുന്ന സംഭവമാണല്ലോ അത്. ഈ പ്രദർശനം ഉണ്ടാകുന്നത് മരണത്തെത്തുടർന്ന് ഐഹികബന്ധം അവസാനിച്ച ശേഷമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവരെ ഏറ്റവും കടുത്ത ശിക്ഷയാകുന്ന നരകശിക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ കൽപനയുണ്ടാകുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് അത് ഖിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പുണ്ടാകുന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതെ, ഐഹികജീവിതത്തിനും, പുനരുത്ഥാനത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള ഘട്ടത്തിൽ (عالم البرزخ) ൽ വെച്ച് നടക്കുന്നതാണത്. നൻമതിൻമകളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലങ്ങളും, രക്ഷാശിക്ഷകളും അനുഭവപ്പെടുന്നത് ഖിയാമത്തുനാളിലാണെങ്കിലും, ഖബ്റുകളിൽവെച്ച്- മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇടക്കാലത്തിൽ ആത്മീയലോകത്തുവെച്ച്-ഓരോരുത്തന്റെ കർമ്മങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമെന്നോണം സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ പല അനുഭവങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളിലും നബി (ﷺ) യും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷി (الشهداء) കളെക്കുറിച്ച് ''അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ധരിക്കരുതെന്നും അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്നും മറ്റും സൂറത്തുൽ ബഖറ: 154 ലും സൂ: ആലുഇംറാൻ 169 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله اموات الخ–البقرة

ولاتحسن الذين قتلوا فى سبيل الله امواتا – الى قوله يرزقون فرحا الخ – ال عمران

ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി, അവരുടെ ആത്മാക്കൾ ഹരിതവർണ്ണത്തിലുള്ള പക്ഷികളുടെ ഉള്ളങ്ങളിലായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിഹരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും മറ്റും നബി (ﷺ) തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. (اخرجه مسلم وغيره) അപ്പോൾ, മരണശേഷം ഖിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പുള്ള കാലത്ത് ശിർക്കിന്റെ നേതാക്കൾക്ക് ചില ശിക്ഷാപരമായ അനുഭവങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും, നേരെമറിച്ച് തൗഹീദിന്റെ നേതാക്കൾക്ക് ചില സുഖാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും ഖുർആൻകൊണ്ടുതന്നെ തെളിയുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളിൽപെട്ട പാപികൾക്കും ഖബ്റിൽവെച്ച് ചില ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഹദീസുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. (ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണ സൂ: യാസീന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണുക. മരണശേഷം എല്ലാവരും ഖബ്റുകളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരിക്കുമെന്നും, ഖബ്റിലെ ശിക്ഷയെക്കുറച്ചും മറ്റും പറയപ്പെടുന്നതെല്ലാം നിരർത്ഥമാണെന്നും സമർത്ഥിക്കുന്ന യുക്തിവാദികൾക്കുള്ള ഖണ്ഡനങ്ങളും അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ

ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.) അടുത്ത വചനത്തിൽ നരകക്കാർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ചില തർക്കങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും അല്ലാഹു വിവിരിക്കുന്നു:

47 നരകത്തിൽവെച്ച് അവർ [നരകവാസികൾ] അന്യോന്യം ന്യായവാദം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) ! അപ്പോൾ ദുർബ്ബലരായുള്ളവർ അഹംഭാവം നടിച്ചവരോട് പറയും: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടായിരുന്നു (ഉള്ളത്); ആകയാൽ, നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പങ്ക് ഞങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിത്തരുന്നവരാണോ?!'

وَإِذْ يَتَحَآجُّونَ فِى ٱلنَّارِ فَيَقُولُ ٱلضُّعَفَٰٓؤُا۟ لِلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنتُم مُّغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ ٱلنَّارِ ﴿٤٧﴾

48 അഹംഭാവം നടിച്ചവർ പറയും: 'നാം എല്ലാവരും അതിൽതന്നെ; അല്ലാഹു അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിച്ചുകഴിഞ്ഞു!'

قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا كُلٌّ فِيهَآ إِنَّ ٱللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ ٱلْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

---

47 **وإذْ يتحاجونَ** അവർ അന്യോന്യം ന്യായവാദം ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം. **في النار** നരകത്തിൽ (അഗ്നിയിൽ) വെച്ച്. **فَيقُولُ** അപ്പോൾ പറയും. **الضعفاءُ** ദുർബ്ബലൻമാർ, അശക്തർ. **للذين استكْبروا** അഹംഭാവം നടിച്ചവരോട്. **إنا كُنا** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു. **لكُم تبعا** നിങ്ങൾക്ക് അനുഗാമികൾ, നിങ്ങളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട്. **فَهلْ أنتم** ആകയാൽ നിങ്ങളാണോ. **مغنونَ عنا** ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലാതാക്കുന്ന (ഒഴിവാക്കുന്ന) വർ. **نصيبا** ഒരു പങ്ക്, വല്ല വിഹിതവും. **من النار** നരകത്തിൽനിന്ന്. 48 **قَالَ الذين** യാതൊരു കൂട്ടർ പറയും. **استكْبروا** അഹംഭാവം നടിച്ച. **إنا كُل** നിശ്ചയമായും നാം എല്ലാവരും. **فيها** അതിലാണ്, ഇതിലാണ്. **إن الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. **قد حكم** അവൻ വിധി കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. **بين العباد** അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ.

ഇനി രക്ഷാമാർഗമില്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിലും ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം ന്യായവാദം ചെയ്ത് നോക്കുകയാണ്. അസത്യത്തിൻെറ നേതാക്കൻമാരെ പിൻപറ്റി വഴിപിഴച്ചുപോകുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഈ സംഭാഷണം ഒരു താക്കീതത്രെ. രണ്ട് കൂട്ടരും ചിലപ്പോൾ മലക്കുകളോടും രക്ഷക്കപേക്ഷിച്ചുനോക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

49 നരകത്തിലുള്ളവർ 'ജഹന്നമി'ൻെറ കാവൽക്കാരോടു പറയും: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (ഒന്ന്) പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ, ശിക്ഷയിൽനിന്നുള്ള ഒരു ദിവസം അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് ലഘുവാക്കിത്തരട്ടെ!' [അന്നെങ്കിലും ഒരു വിശ്രമം കിട്ടുമല്ലോ].

وَقَالَ ٱلَّذِينَ فِى ٱلنَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ ٱلْعَذَابِ ﴿٤٩﴾

50 അവർ പറയും: 'നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റസൂലുകൾ തെളിവുകളുമായി വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?!' അവർ [നരകക്കാർ] പറയും: 'ഇല്ലാതേ! (വന്നിരുന്നു) .' അവർ [കാവൽക്കാർ] പറയും: 'എന്നാൽ നിങ്ങൾ (തന്നെ) പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളു

قَالُوٓا۟ أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ ۖ قَالُوا۟ بَلَىٰ ۚ قَالُوا۟ فَٱدْعُوا۟ ۗ وَمَا دُعَٰٓؤُا۟ ٱلْكَٰفِرِينَ إِلَّا فِى ضَلَٰلٍ ﴿٥٠﴾

വിൻ!' അവിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥന വ്യർഥാവിലല്ലാതെ അല്ലതാനും.

---

49 وَقَالَ പറയും. الذين في النار നരകത്തിലുള്ളവർ. لخزنة പാറാവുകാരോട്, കാവൽക്കാരോട്. جهنم ജഹന്നമിന്റെ (നരകത്തിന്റെ) . ادعوا നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. ربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്. يخفف عنا ഞങ്ങൾക്ക് അവർ ലഘുവാക്കിത്തരട്ടെ. يوما ഒരു ദിവസം. من العَذَاب ശിക്ഷയിൽനിന്നുള്ള. 50 قَالُوا അവർ പറയും. أولَمْ تك ആയിരുന്നില്ലേ, ഉണ്ടായില്ലേ. تأتيكُم നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക. رسلُكُم നിങ്ങളുടെ റസൂലുകൾ. بالبينات തെളിവുകളുമായി. قَالُوا അവർ പറയും. بلى ഇല്ലാതേ, അതെ. قَالُوا അവർ പറയും. فَادعوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. وما അല്ല (ഇല്ല) താനും. دعاءُ الكافرين അവിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥന. إلا في ضلال പാഴിൽ (വ്യർഥാവിൽ, വഴികേടിൽ) അല്ലാതെ.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരായ മുർസലുകൾ വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾസഹിതം നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിച്ചതുനിമിത്തമാണല്ലോ ഈ ഗതി നിങ്ങൾക്ക് എത്തിയത്. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അപേക്ഷിക്കുവാനും യാതൊരു മാർഗവുമില്ല. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾതന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചേക്കുവിൻ. യാതൊരു ഫലവും പ്രാർത്ഥനകൊണ്ട് ഇനി നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്ന് സാരം. نعوذ بالله അടുത്ത വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു:-

വിഭാഗം-6

51 നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, സാക്ഷികൾ നിൽക്കുന്ന [രംഗത്തു വരുന്ന] ദിവസവും നാം സഹായിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;-

إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ ٱلْأَشْهَـٰدُ ﴿٥١﴾

52 അതായത്, അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ ഒഴികഴിവ് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം. (മാത്രമല്ല) അവർക്ക് ശാപവുമുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്കത്രെ കടുത്ത ഭവനവും!

يَوْمَ لَا يَنفَعُ ٱلظَّـٰلِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ ٱللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ ٱلدَّارِ ﴿٥٢﴾

---

51 إنا لننصر നിശ്ചയം നാം സഹായിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. رسلنا നമ്മുടെ ദൂതൻമാരെ. والذين آمنوا വിശ്വസിച്ചവരെയും. في الحياة الدنيا ഐഹികജീവിതത്തിൽ. ويوم يقُوم എഴുന്നേൽക്കുന്ന (നിൽക്കുന്ന) ദിവസവും. الأشهاد സാക്ഷികൾ, സാക്ഷ്യങ്ങൾ. 52 يوم لا ينفع അതായത് ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം. الظالمين അക്രമികൾക്ക്. معذرتهم അവരുടെ ഒഴികഴിവ്. ولهم അവർക്കുണ്ട് (അവർക്കാണ്) താനും. اللعنةُ ശാപം. ولهم അവർക്കുതന്നെ. سُوءُ الدار കടുത്ത (മോശമായ) ഭവനം, (ആ) ഭവനത്തിന്റെ കെടുതി.

ഓരോരുത്തരുടെയും സകല കർമ്മങ്ങളെയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതിന് പ്രവാചകൻമാർ, മലക്കുകൾ, അവയവങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പലതരം സാക്ഷികൾ രംഗത്ത് വരുന്ന ദിവസമാണല്ലോ ഖിയാമത്തുനാൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് സാക്ഷികൾ നിൽക്കുന്ന ദിവസം (يوم يقوم الاشهاد) എന്ന് പറഞ്ഞത്. പാരത്രികജീവിതത്തിൽ മുർസലുകൾക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ലഭിക്കുന്ന

സഹായം വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, ഈ ലോകത്ത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന സഹായം എന്തായിരിക്കും? അത് പല പ്രകാരത്തിലും ആയേക്കാം: സുലൈമാൻ (عليه السلام) , ദാവുദ് (عليه السلام) എന്നിവർക്ക് ലഭിച്ചതു പോലെ, അവിശ്വാസികളെ കീഴൊതുക്കി ആധിപത്യം നടത്തത്തക്ക പ്രതാപവും ഭരണവും ലഭിക്കുക, നമ്മുടെ നബി (ﷺ) തിരുമേനിക്ക് സിദ്ധിച്ചതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ വിജയം കൈവരുക, നൂഹ് (عليه السلام) , മൂസാ (عليه السلام) എന്നിവർക്ക് സിദ്ധിച്ചതുപോലെ അവിശ്വാസികളിൽ പൊതുശിക്ഷ ഇറക്കി തങ്ങൾക്ക് വിജയം നൽകുക. അതുമല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ബലഹീനമായിത്തീരുക ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും ആകാവുന്നതാണ്. الله اعلم

മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും ഫിർഔൻെറയും വർത്തമാനങ്ങളും, നരകവാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ ഈ വചനങ്ങളിൽ റസൂലുകളുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും വിജയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാഗ്ദാനം അവൻ നിറവേറ്റാറുണ്ടെന്നതിന് ഒരു ഉദാഹരണമെന്നോണം മൂസാ (عليه السلام) നബിയുടെയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സമുദായത്തിൻെറയും ചരിത്രം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവാനും, പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനത്തിൽ വിശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും അർപ്പിക്കുവാനും നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു;

53 തീർച്ചയായും, മൂസാക്ക് നാം മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുകയുണ്ടായി; ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു;-

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْهُدَىٰ وَأَوْرَثْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱلْكِتَٰبَ ﴿٥٣﴾

54 ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനവും, (ഉപദേശ) സ്മരണയുമായിക്കൊണ്ട്.

هُدًى وَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٥٤﴾

55 ആകയാൽ, (നബിയേ) നീ ക്ഷമിക്കുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. നിൻെറ പാപത്തിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും, വൈകുന്നേരവും കാലത്തും നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുക.

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَٱسْتَغْفِرْ لِذَنۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِٱلْعَشِىِّ وَٱلْإِبْكَٰرِ ﴿٥٥﴾

---

53 **ولَقَد آتينا** നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. **موسى** മൂസാക്ക്. **الهدى** മാർഗ്ഗദർശനം, നേർമ്മാർഗ്ഗം. **وأورثْنا** നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. **بني إسرائيلَ** ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക്. **الْكتاب** വേദഗ്രന്ഥം. 54 **هدى** മാർഗ്ഗദർശനമായി, വഴികാട്ടിയായി. **وذِكْرى** ഉപദേശമായും, സ്മരണയായും. **لأولي الألباب** ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക്. 55 **فاصبر** ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക. **إن وعد الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിൻെറ വാഗ്ദാനം. **حق** യഥാർത്ഥമാണ്, ശരിയായതാണ്. **واستغفر** പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. **لذَنبك** നിൻെറ പാപത്തിനുവേണ്ടി. **وسبح** 'തസ്ബീഹും' നടത്തുക. **بحمد ربك** നിൻെറ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ. **بِالعشي** വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യക്ക്. **والإبكار** കാലത്തും രാവിലെയും.

ഈ കൽപ്പന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (ﷺ) യോടാണെങ്കിലും, സമുദായത്തിനാകമാനം ബാധകമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പാപമോചനം തേടുന്ന കാര്യം പ്രത്യേകിച്ചും. നബി (ﷺ) യാണെങ്കിൽ എല്ലാ പാപങ്ങളും പൊറുക്കപ്പെട്ട ആളും പാപരഹിതനുമാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും

പാപങ്ങൾക്ക് പൊറുതി തേടണമെന്ന് കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ കൽപ്പന എത്രമാത്രം ഗൗരവപ്പെട്ടതായിരിക്കും?! ആലോചിച്ച് നോക്കുക! നബി (ﷺ) തിരുമേനി- അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ള പ്രവാചകൻമാർ-പൊതുജനങ്ങളെപ്പോലെ, അക്രമപരമോ, കുറ്റകരമോ ആയ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപ്പിച്ചതെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നോ മറ്റോ ധരിച്ചുകൂടാ. സാധാരണക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാപമായോ, കുറ്റകരമായോ ഗണിക്കപ്പെടുവാനില്ലാത്ത ചില നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾ പോലും പ്രവാചകൻമാരുടെ സ്ഥാനപദവികൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ കേവലം മര്യാദകേടായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ ഏറ്റവും അഭികാമ്യമായ ഒരു നയത്തിനു പകരം, അതിൻെറ താഴെ കിടയിലുള്ള മറ്റൊരു നയം-സാധാരണക്കാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ നയം അനുവദനീയമായിരിക്കാമെങ്കിലും-അവർ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് നന്നായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാര സംഗതികളായിരിക്കും പ്രവാചകൻമാരുടെ 'പാപങ്ങൾ'. നല്ല ആളുകളുടെ നൻമകളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച മഹാൻമാരുടെ തിൻമകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടേക്കും (حسنات الابرار سيأت ا المقربين) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരങ്ങളായ പോരായ്മയിൽ നിന്നും അവർ സംശുദ്ധരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു അവരോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപ്പിക്കുന്നത്. (ഈ വിഷയകമായി സൂ: സ്വാദ് 34-38ൻെറ വിവരണത്തിൽ വായിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക.)

നബിമാരുടെ പാപമോചനം തേടലിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതിലും, അവരോട് അതിന് കൽപ്പിക്കുന്നതിലും മറ്റൊരു രഹസ്യം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ വിഷയത്തിലും പ്രവാചകൻമാർ സമുദായത്തിന് മാതൃക നൽകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് പാപങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും, അവരെപ്പറ്റി സദാ മോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും അവർ സമുദായത്തിന് മാതൃകാ പുരുഷൻമാരായിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പ്രോൽസാഹനം കൂടിയാണത്. നബി (ﷺ) യുടെ ഒരു തിരുവചനം കാണുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുക. ഞാൻ തന്നെ അവനിലേക്ക് ദിവസം നൂറ് പ്രാവശ്യം പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു.'

(يا ايها الناس توبو الى الله فانى اتوب إليه فى اليوم مئة مرة – رواه مسلم)

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൻെറ ആരംഭത്തിൽ (4, 5 വചനങ്ങളിൽ) അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്ത ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. പിന്നീട് 35-ാം വചനത്തിലും അതാവർത്തിക്കുകയും, വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള കഠിനമായ കോപം രേഖപ്പെടുത്തുകയും, അഹംഭാവത്തിൽനിന്നും സ്വേച്ഛാപരമായ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്നുമാണ് തർക്ക സ്വഭാവം ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഫിർഔൻെറയും, അവൻെറ ഗർവ്വിൻെറയും കഥ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും അടുത്ത വചനത്തിലും അതാ, ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുന്നു!

إِنَّ ٱلَّذِينَ يُجَٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَٰنٍ أَتَىٰهُمْ ۙ إِن فِى صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُم بِبَٰلِغِيهِ ۚ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۖ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ﴿٥٦﴾

56 നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളിൽ (സന്ദേശ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ) തങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയ യാതൊരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും കൂടാതെ തർക്കം നടത്തുന്നവർ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, തങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത [അർഹരാകാത്ത] അഹംഭാവം അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനും.

56 إِنَّ നിശ്ചയമായും. الَّذِينَ يُجَادِلُونَ തർക്കം നടത്തുന്നവർ. فِي آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. بِغَيْرِ سُلْطَانٍ ഒരു അധികൃത ലക്ഷ്യവും (പ്രമാണവും) ഇല്ലാതെ. أَتَاهُمْ തങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുള്ള. إِنْ فِي صُدُورِهِمْ അവരുടെ നെഞ്ഞുകളിൽ (ഹൃദയങ്ങളിൽ) ഇല്ല. إِلَّا كِبْرٌ അഹംഭാവം (ഗർവ്വ്) അല്ലാതെ. مَا هُمْ അവരല്ല. بِبَالِغِيهِ അതിന് എത്തിയവർ (അതിന്ന് തക്ക അർഹതയുള്ളവർ) . فَاسْتَعِذْ ആകയാൽ നീ ശരണം (അഭയം) തേടുക. بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനോട്. إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ. السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ. الْبَصِيرُ കാണുന്നവൻ.

അല്ലാഹുവിൻെറ സന്ദേശലക്ഷ്യങ്ങളിലും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും അവർ ദുസ്തർക്കം നടത്തുവാനുള്ള കാരണം അവരുടെ ഗർവും അഹംഭാവവും മാത്രമാണ്. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഗർവ് നടിക്കുവാൻ തക്ക അർഹതയോ, യോഗ്യതയോ, ന്യായമോ അവർക്കുണ്ടോ? ഇല്ല. അതിനുമാത്രം അവരില്ല. എന്നിരിക്കെ, അതിനെച്ചൊല്ലി പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ മൂലവും, അല്ലാതെയും ഉണ്ടാകാവുന്ന കെടുതികളിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുക മാത്രമേ വേണ്ടൂ. അവർ എല്ലാം കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ.

57 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യംതന്നെ. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

لَخَلْقُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

58 അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുകയില്ല; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരും, ദുഷ്കർമ്മിയുമാകട്ടെ, (അവരും സമമാകുക) ഇല്ല. എന്തോ (വളരെ) കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നുള്ളു!

وَمَا يَسْتَوِى ٱلْأَعْمَىٰ وَٱلْبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلْمُسِىٓءُ ۚ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

59 നിശ്ചയമായും, അന്ത്യഘട്ടം വരുന്നതുതന്നെ-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾

---

57 لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കൽ. وَالْأَرْضِ ഭൂമിയും. أَكْبَرُ അധികം വലുത് (തന്നെ) . مِنْ خَلْقِ النَّاسِ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ. وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷേ. أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല. 58 وَمَا يَسْتَوِي സമമാവുക(ഒക്കുക) യില്ല. الْأَعْمَى അന്ധൻ. وَالْبَصِيرُ കാഴ്ചയുള്ളവനും. وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരും. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത. وَلَا الْمُسِيءُ ദുഷ്ക്കർമ്മിയും (തിന്മ ചെയ്യുന്നവനും) ഇല്ല. قَلِيلًا എന്തോ (വളരെ) കുറച്ച് (മാത്രം) . مَا تَتَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നു. 59 إِنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യഘട്ടം, ആ നാഴിക. لَآتِيَةٌ വരുന്നതുതന്നെ. لَا رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. فِيهَا അതിൽ. وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികവും. لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

അടുത്ത വചനം മനസ്സിരുത്തുക. പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന 'ദുആ'യെ സംബന്ധിച്ച് പലതും അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്;

60 (ഹേ, മനുഷ്യരേ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിക്കുവിൻ

وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ

ٱلَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

[എന്നോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ], ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാം. നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ നിന്ദ്യരായ നിലയിൽ (താമസംവിനാ) 'ജഹന്നമി'ൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്.

---

60 **وقَالَ ربكُم** നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു, പറയുകയാണ്. **ادعونِي** നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. **أَستجِب لَكُم** നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകാം, നൽകും. **إِن** നിശ്ചയമായും. **الذين يستكْبِرونَ** അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ. **عن عبادتي** എനിക്ക് (എന്നെ) ആരാധന ചെയ്യുന്നതിന്. **سيدخلُونَ** അവർ അടുത്തു പ്രവേശിക്കും. **جهنم** ജഹന്നമിൽ, നരകത്തിൽ. **داخرين** നിന്ദ്യരായി, നിസ്സാരൻമാരായി.

ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് പലതും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്: 1) അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ എന്ന് പറയാതെ, 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് പറയുന്നു, എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ' (وقال ربكم ادعونى) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബും-രക്ഷിതാവും-നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എൻെറ അടിയാൻമാരുമായ സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിച്ച് പ്രാഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് നിർവ്വാഹമില്ല, അത് നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവികമായ ഒരു കടമയാണ് മറ്റാരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമോ, ന്യായമോ, ആവശ്യമോ ഇല്ല. എന്ന് താൽപര്യം. 2) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻെറ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണ്. അതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും അവന്നില്ല. 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാം' (استحب لكم) എന്നുള്ള നിരുപാധികമായ വാഗ്ദാനം അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 3) ദുആ ഇബാദത്താണ്. അവ ആരാധനയിൽപെട്ടതാണ് പ്രാർത്ഥനയും. തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ 'എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ' എന്ന് പറയാതെ, 'എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ' (ان الذين يستكبرون عن عبادتى) എന്ന പ്രയോഗം ഇതാണ് കാട്ടിത്തരുന്നത്. 4) അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാതെയും, അവന് ആരാധന ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നതും, ആ രണ്ടിലും അവന് പുറമെ മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി പങ്ക് ചേർക്കുന്നതും വാസ്തവത്തിൽ ഗർവ്വും, അഹംഭാവവുമാണ്. സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അവനായിരിക്കെ, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അവൻെറ അടിമകളും സൃഷ്ടികളുമായിരിക്കെ, അതിനുള്ള കാരണം വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നെ ആരാധിക്കാത്തവർ എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ ' എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിച്ചവർ' എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന്, ഇത് മനസ്സിലാക്കാം.

ആരാധനകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനുമാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹുവിനല്ലാത്ത ആരാധന കുഫ്റും ശിർക്കും (അവിശ്വാസവും ബഹുദൈവവിശ്വാസവും) ആയിരിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ആരാധനയുടെ ഒരു ഇനമായ-അതിലെ പ്രധാന ഇനമായ-വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കലും അങ്ങനെത്തന്നെ എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. താഴെ കാണുന്ന ഹദീസുകൾ ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു:-

١) قال النبي صلى الله عليه وسلم من لم يدع الله يغضب عليه – احمد والحاكم
٢) وقال ﷺ الدعاء هو العبادة وقرأ هذه الآية – احمد والترمذى والنسائى وابو داود
٣) وقال الدعاء مخ العبادة – الترمذى
٤) سئل ﷺ اى العبادة افضل قال دعآء المرأ لنفسه – البخارى فى الادب
٥) وقال يستجاب العبد مالم يدع باثم او قطيعة رحم مالم يستعجل قيل ما الاستعجال قد دعوت وقد دعوت فلم ار يستجاب لي فيستحسر عند ذلك ويدع الدعآء – مسلم

സാരം; 1. നബി (ﷺ) പറഞ്ഞു: 'ആർ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലയോ അവൻെറ മേൽ അല്ലാഹു കോപിക്കുന്നതാണ് '. (അ; ഹാ) 2. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ദുആ' തന്നെയാണ് 'ഇബാത്ത്'. തുടർന്നുകൊണ്ട് തിരുമേനി ഈ ആയത്ത് ഓതുകയു ചെയ്തു'. (അ; തി; ദാ; ന.) 3. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ദുആ' ഇബാദത്തിൻെറ മജ്ജയാണ്'. (തി.) 4. ഇബാദത്തിൽവെച്ച് ഏതാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതെന്ന് തിരുമേനിയോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യൻ തനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കലാകുന്നു'. (ബുഖാരി-അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'അൽ അദബി' ൽ.) 5. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''പാപകരമായതിനോ, കുടുംബബന്ധം മുറിക്കുന്നതിനോ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ-ധൃതികൂട്ടാതിരിക്കുന്നപക്ഷം-മനുഷ്യന് പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണ്''. അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'ധൃതികൂട്ടുക എന്നാലെന്താണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ദുആ ചെയ്തു, ഞാൻ ദുആ ചെയ്തു, എന്നിട്ട് എനിക്ക് ഉത്തരം കിട്ടുന്നതായി കാണുന്നില്ല.' എന്ന് (അക്ഷമനായി) പറയുകയും, അങ്ങനെ അന്നേരം മനസ്സ് മടുത്ത് ദുആ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക ഇതാണ് ധൃതികൂട്ടൽ'. (മു.) ദുആയും ഇബാദത്തും ചെയ്യപ്പെടുവാനുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാകുവാൻ കാരണം അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ കാണാം:

വിഭാഗം-7

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا۟ فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

61 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി രാത്രിയെയും, (കണ്ണു) കാണാവുന്ന നിലയിൽ [പ്രകാശിതമായിക്കൊണ്ട്] പകലിനെയും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നവൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ജനങ്ങളുടെമേൽ ദയവ് (അഥവാ അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻതന്നെയാണ്. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَـٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ لَّآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٦٢﴾

62 അങ്ങിനെയുള്ളവനത്രെ, എല്ലാ വസ്തുവിൻെറയും സ്രഷ്ടാവായ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (സത്യം വിട്ട്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٣﴾

63 അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളെ [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ] നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അപ്രകാരം (സത്യത്തിൽനിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَـٰتِ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٦٤﴾

64 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ വാസസ്ഥലവും, ആകാശത്തെ ഒരു കെട്ടിടവും [മേല്പുരയും] ആക്കിത്തന്നവൻ. അവൻ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾക്ക് വിശേഷപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് അവൻ ആഹാരം (അഥവാ ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയുള്ളവനാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. അപ്പോൾ, (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു എത്രയോ മാഹാത്മ്യമേറിയവനാകുന്നു!

هُوَ ٱلۡحَيُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدۡعُوهُ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَۗ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٦٥﴾

65 അവനത്രെ ജീവത്തായുള്ളവൻ. അവന ല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. അതിനാൽ, മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അവന് (മാത്രം) നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുവിൻ. ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാണ് സർവ്വസ്തുതിയും!

---

61 **اللهُ الذي** അല്ലാഹു യാതൊരവനത്രെ. **جعلَ لكُم** നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) തന്നു. **الليلَ** രാത്രിയെ. **لتسكُنوا فيه** നിങ്ങളതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. **والنهارَ** പകലിനെയും. **مبصرا** കാണാവുന്നതായി, കാണത്തക്കതായി. **إن الله** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. **لذُو فضلٍ** ദയവ് (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻതന്നെ. **على الناسِ** മനുഷ്യരിൽ. **ولكن أكثَر الناسِ** എങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികവും, മിക്കവരും. **لا يشكُرونَ** നന്ദിചെയ്യുന്നില്ല. 62 **ذَلكُم** (അങ്ങിനെയുള്ള) അവൻ, അവനത്രെ. **الله** അല്ലാഹു. **ربكُم** നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ, രക്ഷിതാവ്. **خالِق** സൃഷ്ടിച്ചവൻ. **كُلِّ شيءٍ** എല്ലാ വസ്തുവെയും. **لا إله** ആരാധ്യനേയില്ല. **إلا هو** അവനല്ലാതെ. **فَأنى** അപ്പോൾ എങ്ങിനെ, എങ്ങോട്ടാണ്. **تؤفَكُونَ** നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. 63 **كَذَلكَ** അപ്രകാരം. **يؤفَكُ** തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. **الذين كَانوا** ആയിരുന്നവർ. **بِآيَاتِ اللهِ** അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളെ. **يجحدونَ** നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 64 **اللهُ** അല്ലാഹു. **الذي جعلَ** ആക്കിയവനത്രെ. **لكُم** നിങ്ങൾക്ക്. **الأرضَ** ഭൂമിയെ. **قرارا** താവളം (താമസസ്ഥലം) . **والسماءَ** ആകാശത്തെ. **بِناءً** കെട്ടിടം, എടുപ്പ്. **وصوركُم** നിങ്ങളെ അവൻ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. **فَأحسنَ** എന്നിട്ടവൻ നന്നാക്കി (ഭംഗിയാക്കി) . **صوركُم** നിങ്ങളുടെ രൂപങ്ങളെ. **ورزقكُم** നിങ്ങൾക്കവൻ (ആഹാരം ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു. **من الطيبات** വിശിഷ്ട (നല്ല, പരിശുദ്ധ) മായവയിൽ നിന്ന്. **ذَلكُم** അതത്രെ (അവനാണ്) അല്ലാഹു. **الله ربكُم** നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, റബ്ബായ. **فَتبارك** അപ്പോൾ മാഹാത്മ്യം (നൻമ, മേൻമ) ഏറിയിരിക്കുന്നു. **الله** അല്ലാഹു. **رب** രക്ഷിതാവായ. **العالمين** ലോക(രുടെ) . 65 **هو الحي** അവനത്രെ ജീവത്തായുള്ളവൻ, (സാക്ഷാൽ) ജീവിക്കുന്നവൻ. **لا إله** ആരാധ്യനേ ഇല്ല. **إلا هو** അവനല്ലാതെ. **فَادعوه** ആകയാൽ അവനെ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക. **مخلصين له** അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട്. **الدين** മതം, കീഴ്‌വണക്കം. **الحمد** (സർവ്വ) സ്തുതി. **لله** അല്ലാഹുവിനാണ്. **رب** രക്ഷിതാവായ. **العالمين** ലോക.

പ്രാർത്ഥനയും, ആരാധനയും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ പാടുള്ളുവെന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം, അതുകൊണ്ട് അവനെ മാത്രം വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും വേണമെന്ന് വീണ്ടും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, തക്കതായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന സംശയാതീതമായി ഈ യാഥാർത്ഥ്യം സ്ഥാപിച്ച് കഴിഞ്ഞതിൻെറ പേരിൽ അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

۞ قُلۡ إِنِّي نُهِيتُ أَنۡ أَعۡبُدَ ٱلَّذِينَ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَمَّا جَآءَنِيَ ٱلۡبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرۡتُ أَنۡ أُسۡلِمَ لِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿٦٦﴾

66 (നബിയേ) പറയുക: 'എൻെറ രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് എനിക്ക് തെളിവുകൾ വന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നത് എന്നോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിന് ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങണമെന്ന് എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

---

66 **قُلْ** പറയുക. **إني نهيت** നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **أنْ أعبد** ഞാൻ ആരാധിക്കൽ. **الذين تدعونَ** നിങ്ങൾ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ. **من دون اللهِ** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. **لما جاءَنِي**

എനിക്ക് വന്നിരിക്കെ. **البينات** തെളിവുകൾ. **من ربي** എൻെറ റബ്ബിൻെറ പക്കൽനിന്ന്. **وأمرت** ഞാൻ (എന്നോട്) കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. **أنْ أسلم** ഞാൻ കീഴൊതുങ്ങുവാൻ, അനുസരിക്കണമെന്ന്. **لرب العالمين** ലോക (രുടെ) രക്ഷിതാവിന്.

അതുകൊണ്ട് ആരാധനയിൽ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുവാനോ, അത് സമ്മതിക്കുവാനോ എനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ല എന്ന് താൽപര്യം.

67 'അവനത്രെ, നിങ്ങളെ മണ്ണിൽനിന്നും, പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ [ശുക്ളബീജത്തിൽ] നിന്നും, പിന്നീട് രക്തപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചവൻ. പിന്നീട്, നിങ്ങളെ അവൻ ശിശുക്കളായി പുറത്തു വരുത്തുന്നു: പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പൂർണ്ണശക്തി (യൗവനം) പ്രാപിക്കും വരേക്കും (വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നു) ; പിന്നെ, നിങ്ങൾ വൃദ്ധൻമാരായിത്തീരുന്നതുവരേക്കും (അവശേഷിപ്പിക്കുന്നു) . (അതിനു) മുമ്പേ കാലം തീർന്നു (മരണപ്പെട്ടു) പോകുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ട്;- നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിയിൽ നിങ്ങൾ എത്തിച്ചേരേണ്ടതിനും, നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു (ഇതെല്ലാം) ,

هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا۟ شُيُوخًا ۚ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ ۖ وَلِتَبْلُغُوٓا۟ أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

---

67 **هو** അവൻ. **الذي خلقكُم** നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. **من ترابٍ** മണ്ണിനാൽ, മണ്ണിൽ നിന്ന്. **ثُم من نطفَة** പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും. **ثُم من علَقة** പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽനിന്നും. **ثُم يخرجكُم** പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. **طفْلاً** ശിശുക്കളായി. **ثُم لتبلغوا** പിന്നെ നിങ്ങൾ എത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതുവരേക്കും. **أشدكُم** നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശക്തമായ അവസരം, പൂർണ്ണശക്തി. **ثُم لتكُونوا** പിന്നെ നിങ്ങൾ ആകുന്നതിനും, ആകുംവരേക്കും. **شيوخا** വൃദ്ധൻമാർ, വയസ്സൻമാർ. **ومنكُم** നിങ്ങളിലുണ്ട്. **من يتوفى** കാലം കഴിയുന്നവർ. **من قبلُ** മുമ്പ്, മുമ്പേ. **ولتبلُغوا** നിങ്ങൾ എത്തുന്നതിനും എത്തുന്നതുവരേക്കും. **أجلاً** ഒരവധിയിൽ. **مسمى** നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട. **ولعلكُم** നിങ്ങളായേക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, ആയേക്കുകയും ചെയ്യാം. **تعقلُونَ** മനസ്സിരുത്തു (വാൻ) , ബുദ്ധികൊടുക്കുന്ന, ചിന്തിക്കുന്ന(വർ) .

സൂ: ഹജ്ജ് 5ലും, സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 12-16 ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി (اجل مسمى) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഓരോ വ്യക്തിയുടെ ആയുഷ്ക്കാലമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധിയായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ-ചിലർപറയുന്നതുപോലെ-മനുഷ്യ സമുദായത്തിൻെറ മൊത്തത്തിലുള്ള അവധിയാകുന്ന അന്ത്യനാളും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. الله اعلم

68 അവൻതന്നെയാണ് ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ. എന്നാൽ, ഒരു കാര്യം അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് അവൻ പറയുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുന്നതാണ്.

هُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾

---

68 **هو الذي** അവൻ യാതൊരുവൻ. **يحيي** അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. **ويميت** മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. **فَإِذَا قضى** എന്നാൽ അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, വിധിച്ചാൽ. **أمرا** ഒരു കാര്യം. **فَإنما يقُولُ** എന്നാലവൻ പറയുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. **لَهُ** അതിനെക്കുറിച്ച്. **كُنْ** ഉണ്ടാവുക എന്ന്. **فَيَكُونُ** അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകും.

അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു' കളിൽ തർക്കം നടത്തുന്ന ധിക്കാരികളെക്കുറിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ഇതിനുമുമ്പ് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇനിയും-നാലാമതൊരു പ്രാവശ്യംകൂടി-അതാ അവരെക്കുറിച്ചു വളരെ ശക്തിയായി ആക്ഷേപിക്കുന്നു! അവരുടെ അന്തരംഗം എന്താണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയും, അതോടൊപ്പം അവർക്ക് നേരിടുവാനിരിക്കുന്ന ഭാവിയെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു!

വിഭാഗം-8

69 അല്ലാഹുവിൻെറ 'ആയത്തു'കളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരിലേക്ക് നീ (നോക്കി) കാണുന്നില്ലേ, അവർ എങ്ങിനെയാണ് (സത്യത്തിൽനിന്ന്) തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്?!

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ يُجَـٰدِلُونَ فِىٓ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾

70 വേദഗ്രന്ഥത്തെയും, നമ്മുടെ റസൂലുകളെ [ദൂതൻമാരെ] നാം ഏതൊന്നുമായി അയച്ചുവോ അതിനെയും വ്യാജമാക്കുന്നവരത്രെ (അവർ) . എന്നാൽ, വഴിയെ അവർക്ക് അറിയാറാകും!-

ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِٱلْكِتَـٰبِ وَبِمَآ أَرْسَلْنَا بِهِۦ رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

71 (അതെ) അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ ആമങ്ങളാകുമ്പോൾ; ചങ്ങലകളും! (അവയുമായി) അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും.

إِذِ ٱلْأَغْلَـٰلُ فِىٓ أَعْنَـٰقِهِمْ وَٱلسَّلَـٰسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾

72 ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ! പിന്നീട് അവരെ നരകത്തിൽ (ഇട്ട്) കത്തിക്കപ്പെടും.

فِى ٱلْحَمِيمِ ثُمَّ فِى ٱلنَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾

73 പിന്നെ, അവരോട് പറയപ്പെടും: ''നിങ്ങൾ പങ്കുചേർത്തുവന്നിരുന്നവർ എവിടെ ?-

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾

74 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ (പങ്കു ചേർത്തിരുന്നവർ) ! അവർ പറയും: ''അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട് (മറഞ്ഞു) കാണാതായിപ്പോയി! (അല്ല-) പക്ഷെ, ഞങ്ങൾ മുമ്പ് യാതൊന്നിനെയും വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) ച്ചിരുന്നില്ല.'' ഇതുപോലെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു.

مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ قَالُوا۟ ضَلُّوا۟ عَنَّا بَل لَّمْ نَكُن نَّدْعُوا۟ مِن قَبْلُ شَيْـًٔا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٧٤﴾

---

69 **ألَمْ تر** നീ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ. **إلى الذين يجادلُونَ** തർക്കം നടത്തുന്നവരിലേക്ക്. **في آيات اللهِ** അല്ലാഹുവിൻെറ ആയത്തുകളിൽ. **أنى** എങ്ങിനെ. **يصرفُونَ** അവർ തിരിച്ച് വിടപ്പെടുന്നു (തെറ്റിപ്പോകുന്നു) . 70 **الذينَ كذبوا** വ്യാജമാക്കിയവരാണ്. **بالكتاب** വേദഗ്രന്ഥത്തെ. **وبما** യാതൊന്നിനെയും.

أرسلنا به അതുമായി (അതുംകൊണ്ട്) നാമയച്ച്. **رسلنا** നമ്മുടെ റസൂലുകളെ. **فسوف** എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ. **يعلمونَ** അവർക്ക് അറിയാം, അറിയും. 71 **إذ الْأَغْلَالُ** ആമങ്ങൾ (വിലങ്ങുകൾ) ആകുമ്പോൾ. **في أعناقهم** അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ. **والسلاسلُ** ചങ്ങലകളും. **يسحبونَ** അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും. 72 **في الْحميم** ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ. **ثُمّ في النار** പിന്നെ നരകത്തിൽ, അഗ്നിയിൽ. **يسجرونَ** അവരെ ഇട്ട് കത്തിക്കപ്പെടും. 73 **ثُمّ قيلَ** പിന്നെ പറയപ്പെടും. **لهم** അവരോട്. **أينَ** എവിടെ. **ما كُنتم** നിങ്ങൾ ആയിരുന്നത്. **تشركُونَ** പങ്ക് ചേർത്ത് വരുക. 74 **من دون اللهِ** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ. **قَالُوا** അവർ പറയും. **ضلوا عنا** അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയി (മറഞ്ഞു, കാണാതായി) . **بل** പക്ഷേ, എങ്കിലും. **لم نكُن ندعو** ഞങ്ങൾ വിളിച്ചിരുന്നില്ല, പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നില്ല. **من قَبلُ** മുമ്പ്. **شيئًا** യാതൊന്നിനെയും. **كَذَلِكَ** അത് (ഇത്) പോലെ, അപ്രകാരം. **يضل اللهُ** അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. **الْكَافرين** അവിശ്വാസികളെ.

അല്ലാഹുവിനുപുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാരാധിച്ചിരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? ആരും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനില്ലേ? എന്നൊക്കെ അവരോട് പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർ പറയുന്ന മറുപടികളാണിത്: ‘‘അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ട് എവിടേയോ മറഞ്ഞുപോയി; അവരെക്കൊണ്ട് ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. അത്രയുമല്ല, വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾ ആരെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടേയില്ല’’ എന്നൊക്കെ. ആദ്യം തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ അവർ പഴിക്കുകയും, പിന്നീട് അവയുടെ ആരാധനയെത്തന്നെ നിഷേധിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സൂ: അൻആമിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ച സ്ഥലത്ത് അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ‘‘പിന്നീട് അവരുണ്ടാക്കുന്ന കുഴപ്പം, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുതന്നെയാണ (സത്യം) ! ഞങ്ങൾ മുശ്രിക്കുകൾ ആയിരുന്നില്ല എന്ന് പറയുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരിക്കയില്ല. അവർ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ തന്നെ കളവ് പറയുന്നത് എപ്രകാരമാണെന്ന് നോക്കുക! അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നവ അവരിൽനിന്നും മറഞ്ഞ് കാണാതാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്’’. (ثم لم تكن فتنتهم – الي قوله : ما كانوا يفترون – الانعام : ٢٤-٢٢) ഇത്രയും ദുരവസ്ഥക്ക് അവർ വിധേയരാകുവാനുണ്ടായ ഹേതു എന്താണെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു:-

ذَٰلِكُم بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾

75 ‘‘അതൊക്കെ, ഭൂമിയിൽവെച്ച് ന്യായമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ആഹ്ളാദം കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങൾ അഹന്ത കാണിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു (സംഭവിച്ചത്) .

ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾

76 ‘‘നരകത്തിന്റെ വാതിലുകളിൽക്കൂടി,- അതിൽ നിത്യവാസികളെന്ന നിലയിൽ-നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എന്നാൽ, അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം വളരെ ചീത്ത തന്നെ!’’

فَٱصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ ۚ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ ٱلَّذِى نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾

77 അതുകൊണ്ട് (നബിയേ) ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. ഇനി, നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലത് (ഒരുപക്ഷെ) നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തന്നേക്കുന്നതായാലും, അല്ലെങ്കിൽ, (അതിനു മുമ്പായി നിന്റെ കാലം കഴിച്ച്) നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

75 **ذَلِكُمْ** അത്. **بِمَا كُنتُم** നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. **تَفْرَحُونَ** ആഹ്ളാദം (പുളകം, സന്തോഷം) കൊള്ളുക. **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ. **بِغَيْرِ الْحَقِّ** ന്യായം (അർഹത) ഇല്ലാതെ. **وَبِمَا كُنتُمْ** നിങ്ങളായിരുന്നതു കൊണ്ടും. **تَمْرَحُونَ** അഹന്ത (അഹങ്കാരം) കാണിക്കുക. 76 **ادْخُلُوا** നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ. **أَبْوَابَ جَهَنَّمَ** ജഹന്നമിന്റെ വാതിലുകളിൽ. **خَالِدِينَ فِيهَا** അതിൽ ശാശ്വതൻമാർ (സ്ഥിരവാസികൾ) ആയിക്കൊണ്ട്. **فَبِئْسَ** അപ്പോൾ എത്രയോ (വളരെ) ചീത്ത. **مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ** അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം. 77 **فَاصْبِرْ** അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കുക. **إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം. **حَقٌّ** യഥാർത്ഥം (സത്യം, ന്യായം) ആണ്. **فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ** എന്നാൽ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തന്നേക്കുന്നതായാൽ. **بَعْضَ** ചിലത്. **الَّذِي نَعِدُهُمْ** നാമവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യുന്ന. **أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ** അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (കാലം കഴിയുമാറാക്കുന്നതായാൽ. **فَإِلَيْنَا** എന്നാൽ നമ്മിലേക്കു തന്നെ. **يُرْجَعُونَ** അവർ മടക്കപ്പെടുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും കുതർക്കം നടത്തി സംതൃപ്തരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഹങ്കാരികളുടെ ചെയ്തികളും, സ്ഥിതിഗതികളും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞ ശേഷം-അതാണല്ലോ ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന സംസാര വിഷയം-ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ട് സത്യ പ്രബോധനം തുടരുവാനും, അവരുടെ പേരിലുള്ള ശിക്ഷാ നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തു കൊള്ളുമെന്ന് സമാധാനിക്കുവാനും അല്ലാഹു നബി (ﷺ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: وان ما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فانما عليك البلاغ وعلينا الحساب – الرعد (നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലതു നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതരുന്നതായാലും, അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പ്-നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും പ്രബോധനം ചെയ്യൽ മാത്രമാണ് നിന്റെ മേൽ-ബാധ്യത-ഉള്ളത്. വിചാരണ നമ്മുടെ മേലുമാണ്-ബാധ്യത-ഉള്ളത്. (സൂ: റഅ്ദ്: 40) . നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ അവർക്കു വല്ല ശിക്ഷകളും ബാധിച്ചെന്നുവരാം, അല്ലെങ്കിൽ അതിനുമുമ്പായി അവിടുത്തെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും വരാം-രണ്ടായാലും ശരി-അവരുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നയം ഒന്നുതന്നെ, അതിൽ മാറ്റമില്ല എന്നു സാരം. എന്നാൽ, ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ അവരുടെ നട്ടെല്ല് ഒടിഞ്ഞുപോയതും, അധികം താമസിയാതെ അറേബ്യാ ഉപദ്വീപിൽ 'ശിർക്കി'ന്റെയും 'കുഫ്റി'ന്റെയു തേർവാഴ്ച അവസാനിച്ച് അറബികളെല്ലാം ഇസ്‌ലാമിന്റെ പതാകയിൻ കീഴിൽ അണി നിരന്നതും നബി (ﷺ) യുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെയാണല്ലോ. മേൽ വിവരിച്ചതെല്ലാം ഈ സമുദായത്തിന്റെ മാത്രം സ്വഭാവമല്ല, മുൻപ്രവാചകന്മാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളും ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല എന്ന് അടുത്ത വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

78 നിനക്കുമുമ്പ് പല റസൂലുകളെ [ദൂതൻമാരെ]യും നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നിട്ടുള്ളവർ അവരിലുണ്ട്; നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അവരിലുണ്ട്. ഏതൊരു റസൂലിനും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരാൻ (നിവൃത്തി) ഇല്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന വന്നാൽ, യഥാർത്ഥം അനുസരിച്ചു വിധി നടത്തപ്പെടും; അവിടെവെച്ച് വ്യർത്ഥകാരികൾ നഷ്ടത്തിലാവുകയും ചെയ്യും.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُم مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُم مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾

---

78 **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا** തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട്. **رُسُلًا** പല ദൂതൻമാരെ. **مِّن قَبْلِكَ** നിന്റെ മുമ്പ്. **مِنْهُم**

അവരിലുണ്ട്. **من قَصصنا** നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തന്നവര്‍. **عليك** നിനക്ക്. **ومنهم** അവരിലുണ്ട് ചിലര്‍. **من لم نقْصص** നാം കഥനം ചെയ്യാത്ത. **عليك** നിനക്ക്. **وما كانَ** ഇല്ല, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, പാടില്ല. **لرسول** ഒരു റസൂലിനും, ദൂതനും. **أن يأتي** വരല്‍, വരുവാന്‍. **بآية** ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട്. **إلا بإذْن الله** അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുമതിയോടെയല്ലാതെ. **فإذا جاءَ** എന്നാല്‍ (അങ്ങനെ) വന്നാല്‍. **أمر الله** അല്ലാഹുവിന്‍െറ കല്പന. **قُضي** വിധി നടത്തപ്പെടും, തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടും. **بالْحق** യഥാര്‍ത്ഥ പ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ച്. **وخسِر** നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും. **هنالك** അവിടെവെച്ച് (അപ്പോള്‍) . **المبطلونَ** വ്യര്‍ത്ഥകാരികള്‍ (അന്യായം പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നവര്‍) .

ഖുര്‍ആനില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും, പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരുമായി എത്രയോ ദൈവദൂതന്‍മാര്‍ മനുഷ്യ സമുദായത്തില്‍ മുമ്പ് വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇരുപത്തഞ്ചു പ്രവാചകന്‍മാരെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഖുര്‍ആനില്‍ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. ആദം, ഇദ്‌രീസ്, നൂഹ്, ഹൂദ്, സ്വാലിഹ്, ലൂത്വ ്, ഇബ്‌റാഹീം ഇസ്ഹാഖ്, ഇസ്മാഈല്‍, യഅ്ഖൂബ്, യൂനുസ്, യൂസുഫ്, മൂസാ, ഹാറൂന്‍, യൂശഉ്, ശുഐബ്, അയ്യൂബ്, അല്‍യസഉ്, ദുല്‍കിഫ്‌ല്‍, ദാവൂദ്, സുലൈമാന്‍, സകരിയ്യാ, യഹ്‌യാ, ഈസാ, മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (عليهم الصلوة ولسلام) ഇവരാണവര്‍. ഇവരില്‍ പോലും ചിലരുടെ പേരുകള്‍ മാത്രമോ, ചിലരെ സംബന്ധിച്ച ചുരുക്കം കഥകള്‍ മാത്രമോ ആണ് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. അബൂദര്‍ റ (رضي الله عنه) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം അഹ്മദ് (رحمه الله) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു; ''പ്രവാചകന്‍മാരുടെ എണ്ണം എത്രയാണെന്ന് ഞാന്‍ റസൂല്‍ (ﷺ) തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപത്തിനാലായിരമാണ്; അവരില്‍ റസൂലുകളായുള്ളവര്‍ മുന്നൂറ്റിപ്പതിമൂന്നും-(അതെ,) ഒരു വമ്പിച്ച സംഘം-ആകുന്നു.'

'ജനങ്ങള്‍ക്ക് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനാവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ നല്‍കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളും പ്രവാചകന്‍മാരില്‍ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.''

(ما من الا نبياء من بي الا وقد اعطى من الايات مامثله امن عليه البشر الخ ـ متفق)

എന്നു നബി (ﷺ) അരുളി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ നബിമാര്‍ക്കുംതന്നെ, ശത്രുക്കളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. (സൂ: ഫുര്‍ഖാന്‍; 31.) ആവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നാല്‍പ്പോലും ചില പ്രത്യേക അമാനുഷിക സംഭവങ്ങള്‍ തങ്ങള്‍ക്കു കാട്ടിത്തരണമെന്ന് അവര്‍ പ്രവാചകന്‍മാരോട് ആവശ്യപ്പെടലും പതിവായിരുന്നു. അതുപോലെ, അറബി മുശ്‌രിക്കുകള്‍ നബി (ﷺ) യോടും പലതും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാല്‍, അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ ഒന്നും തന്നെ പ്രവാചകന്‍മാര്‍ക്ക് സ്വന്തം നിലയില്‍ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാന്‍ കഴിവോ, പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്‍െറ അനുമതിയും സഹായവും ഉണ്ടെങ്കില്‍ മാത്രമേ അതു സാധ്യമാകുകയുള്ളുവെന്നും അല്ലാഹു മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ-ഈ വചനത്തിലും ഉണര്‍ത്തുകയാണ്.

നബിമാര്‍ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങള്‍ ശരിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാന്‍ വേണ്ടുന്ന തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കെ, സത്യനിഷേധികള്‍ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോള്‍ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ അവര്‍ക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുപ്പെടുന്നത് സത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പുതിയ തെളിവുകളെന്ന നിലക്കല്ല. അവരെ സത്യത്തിന് മുമ്പില്‍ മുട്ടുകുത്തുമാറ് ഭയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങള്‍ക്ക് വേണ്ടത്ര തെളിവുകള്‍ ലഭിച്ചില്ലെന്ന് കുതര്‍ക്കം പറയുവാന്‍ അവസരമില്ലാതാക്കുകയുമാണ് അതിന്‍െറ ഉദ്ദേശ്യം. എന്നാല്‍, മുന്‍കാലചരിത്രം പരിശോധിച്ചാല്‍, സത്യനിഷേധികള്‍ ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ കാണുന്ന വേളയില്‍ സത്യത്തിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിനുപകരം അതു ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള എന്തെങ്കിലും കുതര്‍ക്കം പറഞ്ഞു നിഷേധത്തില്‍ തന്നെ മൂടുറക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് കാണാം. ഒന്നാമതായി, സത്യാന്വേഷണമല്ല-പ്രവാചകന്‍മാര്‍ അശക്തരാണെന്ന് വരുത്തി സത്യനിഷേധത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കലാണ്-അവരുടെ ലക്ഷ്യം. കൂടാതെ, ബുദ്ധിവിശാലതയില്ലായ്മയും, ചിന്താശൂന്യതയും ഈ നിഷേധത്തിന് കാരണമാണ്. അങ്ങിനെ, അവര്‍ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കുമ്പോള്‍, അവരോട് താക്കീതുചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പൊതുശിക്ഷക്ക് അവര്‍ പാത്ര

മായിത്തീരുന്നതുമാണ്. ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ നമുക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. മുൻകാലത്തുള്ള ഓരോ റസൂലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനതയിലേക്കുമാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവല്ലോ. നബി (ﷺ) തിരുമേനിയുടെ ദൗത്യം ലോകജനതക്ക് ആകമാനമായതുകൊണ്ട്, സമുദായം പൊതുശിക്ഷക്ക് ബാധകമാകുവാൻ സംഗതിയായിത്തീർന്നേക്കുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയക്കുന്നത് അല്ലാഹു നിറുത്തലാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇലെ ഒരു വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وما منعنا ان نرسل با لايات الان كذب بها الاولون واتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموابها وما نرسل بالايات الاتخويفا – الاسراء : ٥٩

(സാരം: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നതിന് നമുക്ക് തടസ്സമായത്, മുൻഗാമികൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിയതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് ഒട്ടകത്തെ കാണത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി നാം നൽകി. എന്നിട്ടവർ അതിനെക്കൊണ്ട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നുമില്ല. (സൂ: ഇസ്രാഉ്: 59)

الاية ('ആയത്ത്') എന്ന വാക്കിന് പ്രത്യക്ഷമായ അടയാളം (العلامة الظاهرة) അഥവാ ദൃഷ്ടാന്തം എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. ഇതിൻെറ ബഹുവചനമാണ് الاية ('ആയാത്ത്') . ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേനയോ, ബുദ്ധികൊടുത്തോ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന എല്ലാ അടയാളങ്ങൾക്കും-അവ സാധാരണങ്ങളോ അസാധാരണങ്ങളോ ആവട്ടെ-'ആയത്തു'കൾ എന്നു പറയാം. ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പല നിലക്കും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായതു കൊണ്ട് അതിലെ വചനങ്ങൾക്ക്-അഥവാ സൂക്തങ്ങൾക്ക്- 'ആയത്തു'കൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ അദ്ധ്യായത്തെ-അഥവാ സൂറത്തിനെ- ഉദ്ദേശിച്ചും 'ആയത്തു' എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഖുർആൻെറ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിനെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത് നബിമാരുടെ സത്യതക്ക് തെളിവായി അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അസാധാരണങ്ങളായ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എന്നാണ്. (المعجزا) ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായതും, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മനുഷ്യനെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതുമായ ചില 'ആയത്തു'കളെ (ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

വിഭാഗം-9

ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَنْعَـٰمَ لِتَرْكَبُوا۟ مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾

79 നിങ്ങൾക്ക് കാലികളെ-അവയിൽനിന്ന് (ചിലതിൻമേൽ) നിങ്ങൾക്ക് സവാരി ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി-ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവനത്രെ അല്ലാഹു. അവയിൽനിന്ന് (ചിലതിനെ) നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ وَلِتَبْلُغُوا۟ عَلَيْهَا حَاجَةً فِى صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾

80 നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ പല (തരം) പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള വല്ല ആവശ്യത്തിനും അവയുടെ മേൽ (യാത്ര ചെയ്തു കൊ ണ്ട്) നിങ്ങൾ എത്തിച്ചേരുവാനും (സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) . അവയുടെ മേലും, കപ്പലുകളിലുമായി നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

81 തൻെറ (വിവിധ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെയാണ് നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത്?!

وَيُرِيكُمْ ءَايَٰتِهِۦ فَأَىَّ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ تُنكِرُونَ ﴿٨١﴾

---

79 **الله الذي** അല്ലാഹു യാതൊരുവനത്രെ. **جعل لكم** നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി) തന്ന. **الأنعام** കാലികളെ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ) . **لتركبوا** നിങ്ങൾക്ക് സവാരിചെയ്യുവാൻ, വാഹനമേറുവാൻ വേണ്ടി. **منها** അവയിൽനിന്ന് (ചിലത്) . **ومنها** അവയിൽനിന്ന്. **تأكلون** നിങ്ങൾ തിന്നുക (ഭക്ഷിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു. 80 **ولكم** നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. **فيها** അവയിൽ. **منافع** പല പ്രയോജനങ്ങൾ. **ولتبلغوا** നിങ്ങൾ എത്തേണ്ടതിനും, പ്രാപിക്കുവാനും. **عليها** അവയുടെ മേൽ. **حاجة** വല്ല ആവശ്യത്തിനും, ആവശ്യം. **في صدوركم** നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം) കളിലുള്ള. **وعليها** അവയുടെ മേലും. **وعلى الفلك** കപ്പലുകളിലും. **تحملون** നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുന്നു. 81 **ويريكم** നിങ്ങൾക്കവൻ കാട്ടിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നു. **آياته** അവൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. **فأي** അപ്പോൾ ഏതിനെ. **آيات الله** അല്ലാഹുവിൻെറ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ. **تنكرون** നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു.

ഒട്ടകം, മാട്, ആട് എന്നീ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങൾക്ക് പൊതുവിലും, ഒട്ടകത്തെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും انعام (അൻആം) എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഇവയിൽ സവാരിക്കും സാമാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനും താരതമ്യേന കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നത് ഒട്ടകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായി മൂന്നു വർഗ്ഗവും സദാ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. മാട്ടുവർഗ്ഗത്തിൽ കാളകളെ സവാരി ചെയ്യുന്നതിനും, വണ്ടി വലിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തലും അപൂർവ്വമല്ല. ചില ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ആടുവർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ട് ഒരുതരം വണ്ടി വലിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇല്ലാതില്ല. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഏറെക്കുറെ പ്രസ്തുത മൂന്നു വർഗ്ഗവും വാഹനമായും, ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമായും മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാണാം. പാൽ, രോമം, തോൽ മുതലായവയും അവമൂലം മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങളാകുന്നു. പലതരം പ്രയോജനങ്ങൾ (منافع) എന്നു പറഞ്ഞത് ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ്. കരയിൽ മൃഗങ്ങളെന്നപോലെ, കടലിൽ കപ്പലും അല്ലാഹു മനുഷ്യനു വാഹനമായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തെയും, മഹത്വത്തെയുമാണ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, വാഹനങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്തും, അല്ലാതെയും അല്ലാഹുവിൻെറ അനുഗ്രഹത്തിനും, മഹത്വത്തിനും വ്യക്തമായ വേറെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാൻ മനുഷ്യന് നിത്യേന അവസരം ലഭിക്കുന്നു. അവയെല്ലാം നിഷേധിക്കുവാനും, അവരുടെനേരെ കണ്ണടക്കുവാനും ചിന്താശൂന്യരായ ദുർഭഗൻമാർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു.

82 എന്നാലവർ ഭൂമിയിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ?- അപ്പോഴവർക്ക് തങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം ഉണ്ടായതെങ്ങിനെയാണെന്ന് നോക്കിക്കാണാമല്ലോ! അവർ ഇവരെക്കാൾ അധികമുള്ളവരും, ശക്തിയിലും ഭൂമിയിലെ അവശിഷ്ടങ്ങളിലും (അഥവാ കാൽപാടുകളിലും) കൂടുതൽ ഊക്കുള്ളവരുമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയിരുന്നത് അവർക്ക് ഉപകാരപ്പെട്ടില്ല.

أَفَلَمْ يَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوٓا۟ أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءَاثَارًا فِى ٱلْأَرْضِ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

83 (എന്നുവെച്ചാൽ) അവർക്ക് അവരുടെ 'റസൂലു'കൾ തെളിവുകളുമായി വന്ന

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ فَرِحُوا۟ بِمَا

عِندَهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٨٣﴾

പ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള അറിവു കൊണ്ട് അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു; അവർ ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ശിക്ഷ] അവരിൽ വന്നു വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

---

82 **أَفَلَم يَسِيرُوا** എന്നാലവർ സഞ്ചരി (നടക്കു) ന്നില്ലേ. **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ. **فَيَنظُرُوا** അപ്പോഴവർക്ക് നോക്കിക്കാണാം. **كَيْفَ كَانَ** എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന്, ആയെന്ന്. **عَاقِبَةُ** പര്യവസാനം, കലാശം. **الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ** അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവരുടെ. **كَانُوا** അവരായിരുന്നു. **أَكْثَرَ مِنْهُمْ** ഇവരെക്കാളധികം. **وَأَشَدَّ قُوَّةً** ശക്തിയിൽ ഊക്കുള്ളവരും, (കഠിനൻമാരും) . **وَآثَارًا** അവശിഷ്ടങ്ങളിലും, കാൽപാടുകളിലും. **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ. **فَمَا أَغْنَىٰ** എന്നിട്ടും ഉപകരിച്ചില്ല, പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല. **عَنْهُم** അവർക്ക്. **مَا كَانُوا** അവർ ആയിരുന്നത്. **يَكْسِبُونَ** അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക, സമ്പാദിക്കുക. 83 **فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ** അങ്ങനെ (എന്നുവെച്ചാൽ) അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ. **رُسُلُهُم** അവരുടെ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ. **بِالْبَيِّنَاتِ** തെളിവുകളുമായി. **فَرِحُوا** അവർ തൃപ്തിയടഞ്ഞു, സന്തോഷപ്പെട്ടു. **بِمَا عِندَهُم** തങ്ങളുടെ പക്കലുളളത്കൊണ്ട്. **مِّنَ الْعِلْمِ** അറിവിൽനിന്ന്. **وَحَاقَ بِهِم** അവരിൽ വലയം ചെയ്ക(വരുക) യും ചെയ്തു. **مَّا** യാതൊന്ന്. **كَانُوا بِهِ** (അതിനെപ്പറ്റി അവരായിരുന്നു. **يَسْتَهْزِئُونَ** പരിഹാസംകൊളളും.

പ്രവാചകൻമാർ മതിയായ തെളിവുകൾസഹിതം ചെന്നപ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ, അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ അറിവുകൾകൊണ്ട് സംതൃപ്തരാകുകയും, അതിനെതിരായിക്കണ്ട എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളെയും, താക്കീതുകളെയും പരിഹാസപൂർവ്വം പുറംതള്ളുകയുമായിരുന്നു അവർ ചെയ്തത്. ഇതാണവർ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുളള ശിക്ഷക്ക് പാത്രമാകുവാൻ കാരണമെന്നു സാരം. സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകൾസഹിതം സത്യോപദേശം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കാതെ, തങ്ങൾ മുമ്പു പഠിച്ചതിനും, മനസ്സിലാക്കിയതിനും അപ്പുറം യാതൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ മറുത്തു നിൽക്കുന്നവർ ഈ വചനം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു

فَلَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَا قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَحۡدَهُۥ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهِۦ مُشۡرِكِينَ ﴿٨٤﴾

84 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിൽ-അവൻ ഏകനായിക്കൊണ്ടു (തന്നെ) -ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു; അവനോട് ഞങ്ങൾ ഏതൊന്നിനെ പങ്കുചേർക്കുന്നവരായിരുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.’

فَلَمۡ يَكُ يَنفَعُهُمۡ إِيمَٰنُهُمۡ لَمَّا رَأَوۡاْ بَأۡسَنَاۖ سُنَّتَ ٱللَّهِ ٱلَّتِي قَدۡ خَلَتۡ فِي عِبَادِهِۦۖ وَخَسِرَ هُنَالِكَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ﴿٨٥﴾

85 എന്നാൽ, നമ്മുടെ ദണ്ഡന [ശിക്ഷ] കണ്ടപ്പോഴത്തെ അവരുടെ (ആ) വിശ്വാസം അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. (അതെ) അല്ലാഹുവിൻെറ അടിയാൻമാരിൽ (മുമ്പ്) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അവൻെറ അതേ നടപടിക്രമം തന്നെ! അവിടെവെച്ച് അവിശ്വാസികൾ നഷ്ടമടയുകയും ചെയ്തു.

---

84 **فَلَمَّا رَأَوْا** അങ്ങനെ അവർ കണ്ടപ്പോൾ. **بَأْسَنَا** നമ്മുടെ ദണ്ഡനം, ശിക്ഷ. **قَالُوا** അവർ പറഞ്ഞു. **آمَنَّا** ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. **بِاللَّهِ** അല്ലാഹുവിൽ. **وَحْدَهُ** അവൻ ഏകനായ നിലയിൽ. **وَكَفَرْنَا** ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കയും ചെയ്ത. **بِمَا كُنَّا** ഞങ്ങളായിരുന്നതിൽ. **بِهِ مُشْرِكِينَ** അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കുന്നവർ. 85 **فَلَمْ يَكُ** എന്നാൽ ആയില്ല, ഉണ്ടായില്ല. **يَنفَعُهُمْ** അവർക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുക. **إِيمَانُهُمْ** അവരുടെ വിശ

ദ്രാസം. **لما رأوا** അവർ കണ്ടപ്പോഴുളള. **بأسنا** നമ്മുടെ ദണ്ഡനം, ശിക്ഷ. **سنة الله** അല്ലാഹുവിൻെറ നട പടിക്രമം. **التي قد خلت** (മുൻ) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുളളതായ. **في عباده** അവൻെറ അടിയാൻമാരിൽ. **وخسِر** നഷ്ടമടയുകയും ചെയ്തു, നഷ്ടമടഞ്ഞതുമായ. **هنالك** അവിടെവെച്ച്. **الكافرونَ** അവിശ്വാസി കൾ.

മരണവേളയിൽ മനുഷ്യൻെറ ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസവും, പശ്ചാത്താപവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

ولسيت التوبة للذين يعملون السيأت حتى اذا حضرهم الموت قال اني تبت الان والا الذين يموتون وهم كفار – النسآء : ١٨

(സാരം: ഒരാൾക്കു മരണം ആസന്നമാകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞേക്കുമാറ് അതുവരെ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും, അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ട് മൃതിഅടയുന്നവർക്കും അല്ല, പശ്ചാത്താപം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്.) നബി (ﷺ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ان الله يقبل توبة العبد مالم يغرغر – الترمذى وابن ما جه (മരണം തൊണ്ടക്കുഴിയിലെത്താത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു അടിയാൻെറ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. (തി:ജ.)

മരണത്തിനുമുമ്പായി എല്ലാ പാപങ്ങളിൽനിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, സത്യ വിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. ولله الحمد والمنة

Translation & Intereptation by:

Muhammed Amani Moulavi
Published by:

Kerala Nadvathul Mujahideen – Mujahid Centre – Calicut -4

Prepared by:
www.islamhouse.com as per the copyright received from the Publishers:
To be used for Reference and Daawa purpose only.